

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

NYITÓTÁRJA 50 FILLÉR.

MURAKÖZ

Feloldó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfajdoszó:
STRAUSZ SÁNDOR.

Husvét.

Feltámadunk, feltámadunk! Hangzik az ájtatos szolozsma. S orgonabugás s tömjénfüst közepette száll a magasba a zsoltár, mely öröktől örökké dicsőíti a nagy csodát, hogy az, ki meghalt, ime feltámadott, mert a mindnyájunk felett lakozó Hatalmasság úgy akarta. Úgy akarta az emberiség jóvoltára, az emberiség megváltására.

Ünnepi köntösben ünneplő arccal s a szívben felujjongó örömrivalgással mondjuk ezt a palyolat-fehért, ezt a hólisztá ünnepet, mely halhatatlan szimbolumává lett a természet újajéledésének, szimboluma a megújodásnak, megtestelése a soha ki nem haló reménységnek.

S az egész emberi társadalom, mint egy család tagja, örvend, ujong egymásnak. Meleg érzés hatja át mindnyájunk kebelét, szívünkben a testvériség igaz tüze lángol; át szeretnők ölelni az egész világot. Magunkhoz karolni a nagy mindenséget, mely oly sokszor, mindig megmutatta, hogy a reménytelen, a hideg, dermesztő tél után, bármennyire is kétségbeesjen zuzmarás, fagyos lehelletével, mindig a bimbófakasztó, napsugaras kikelet következik, mely azután langyos fuvallmával felcsókolja azokat a keserves könyveket, melyeket a tél ridegsége sajgolt ki szemünkből.

Haleluja, haleluja! — zeng fel a magasba a magasztos zsoltár s az emberi lelkek,

hacsak egy pillanatra is, megisztulnak attól a földi salaktól, mely az egész év folyamán reájuk tapadt mindama küzdelmek közepette, melyet a létért való harc súlyos ütközeteiben vívniuk kellett. Megisztulnak s egyesülnek az emberi lelkek egy magasztos, hatalmas érzésben, a szeretet érzésében, mely erejénél fogva teremti mindazokat a nagy, világrengető, vívmányokat, melyek előbbre viszik az egész emberiség sorsát. Melyek megjavítják az egészségügyi viszonyokat, melyek megkímélnék felesleges fáradoalmaktól, melyek megkönnyítik terhes földi munkáinkat. Mindent a szeretet érzése teremti, mert egyedül a szeretet az egyetlen teremtő erő!

S a szeretet istenének feltámadását szimbolizálja ez az ünnep, melynek mentől fényesebbé tételére természet s emberiség karöltve fáradozik. Mindegyik felölti legpompázatosabb köntösét, hogy külsőségeiben is dokumentálja azt az örömet, hogy ime feltámadott a szeretet Istene, ki tanaiban a létezői szeretet propagálását hirdette legegyszerűbben s aki az »egy akol, egy pázlor« gyönyörű jövődjét szerette volna megteremteni s fáradozik azon még emlékezésben is.

Magasra száll a tömjénfüst. Fehéren illő párja áldozati fűsként keres utat magának azokba a magasabb régiókba, ahol azok lakoznak, kik felettünk, mint gondviselő hatalom, örködnék s a kiknek erejére, akiknek pártolására mindnyájunk rá vagyunk utalva. Száll, magasra száll a zsoltárok édes bús

melodiája, az emberi lelkek eme tömjénfüstje s a myrha s virággillat, mely betölti a léget, mind-mind annak a szent, annak az örökéletű fogalomnak tisztelőre szolgál, melyet egy gyűjtőnév alá foglalhatunk: Szeretet.

Feltámadott a názáretbeli Ur Jézus! Feltámadott, hogy szenvedéseivel megváltassa előbb a világot s hogy feltámadásával isteni eredetű bizonyítsa. Feltámadott tanítványai lelkében s él ott 1914 esztendeje, hogy éjjen s uralkodjék mindaddig, amíg csak egyetlen igaz lelkét meghíhet a tömjénfüst bűvös illata, s a zsoltárénekek magasztos dallama. Mig egyetlen érző szív megdobban a mások fájdalman, mások keservén s amíg a szeretet istenszékrajza ki nem huny az emberiség szívéből.

Feltámadott a szeretet eszméje s feltámadásával új reményt csillogtat homályos s zemeink el, a haladás, a fejlődés gyönyörű perspektívájú ködképe. Mert ahol a szeretet képezi azt a mozgató erőt, melyre minden társadalomnak szüksége van a fejlődésre, előrehaladásra, ott a reménység zöld repkényét nem kell féltünk a mindent lefagyasztó zord tél hideg lehelletétől!

Három darab sorsjegy.

Írta: Pont.

Lukács Ferenc — hegyháti polgártárs, szegény ember; csak úgy — máról holnapra él szűkös kenyéren, fölengedett krumplin s mi egymáson, amit Téalap, kétségbeesítően

Özvegy asszony tyukocskája.

Írta: Csitta Károly.

Szülőfalumban ősi szokásból a keresztiszülő tartoznak husvétkor minden keresztgyermeküknek egy perccet és két piros tojást adni. Ennek örülnek akkor legjobban a gyermekek. Ezért is várják oly sóvárogva a husvét ünnepét, amint csak Istenhozzádót mond nekik a karácsony.

Ezt az ajándékozást egy keresztiszülő sem mulaszthatja el. Jaj lenne annak, aki meg merészelné azt tenni. Börtönbe ugyan nem zárnák érte, de kicsoda kis büntetés a bezáratás ahhoz képest, mint mikor a gyermek azzal panasolja be keresztiszülőjét a világnak, hogy ő neki csak olyan keresztanyja van, aki még piros tojást sem tudott adni.

Husvét előtti napon lázasan folyik minden háznál a tojásírás és tojáspirosítás művelete. Minden asszony bőven el van látva keresztgyermekével. S aztán megvárják a gyermekek azt is, hogy necsak csupán a keresztanyjuk, hanem az édesanyjuk is juttasson nekik piros tojásokat.

No de bölcsen rendelte a Mindenható, hogy tavasszal, már husvét előtti, kitesznek magukért a

tyukok; gondoskodnak arról, hogy a husvét is megvigye a maga örömét a gyermekeknek: hadd legyen elég piros tojásnak való.

Az egész faluban csupán a szegény, özvegy Cserné egyetlen tyukja feledkezett meg, úgy látszott, a husvét szent ünnepéről. Beköszöntött már a nagy hét is s még egyetlen tojással sem róttá le adóját. Ezt pedig kis csirkekorától fogva soha meg nem tette. Gondokodott mindig arról, hogy Cserné keresztgyermekéi is el legyenek látva kellő időben piros tojással. És éppen most történt a nagy mulasztás, mikor már Cserné keresztgyermekéi felszaporodtak tizenkettőre!

Hasztalan leste-várta Mariska, Cserné édes leánya, mindennap a tyúk fészékét, mikor fehérlik benne az első tojás?

— Istenem, Istenem! — sóhajtott Cserné bánatosan, — nincs más hátra, minthogy el kell adnom magát a tyukot a bárosi piacon, hogy az árán pirosítani való tojásokat vegyek.

— Oh, anyácskám azt ne tegye! — szólt Mariska ijedten. — Inkább más valamit adjunk el.

— De mit adnánk el, leányom, mikor semmink sincs! — mondta mély szomorúsággal az édesanya.

Hát biz' az igazat megmondva, hamis jószágok mind a kisebb, de méginkább a nagyobbajta pénznek, hogy annyira írtoznak a szegény emberek és a szegény asszonyok erszényétől, hogy ami csekélységet nagy ügyel bajjal beleszorítanak, azok is kiszöknek belőle és mind megannyian a gazdokéba, a nagy társaságba sietnek!

Emiatt került a jámbor kendermagos tyukocskája is összekötözött lábbal az asszonya füzégből font, ütött-kopott fűles kosarába, hogy örökre bucsut mondjon a háznak és Mariskának.

Szegény kis Mariska, nem merete addig megsíratni, míg csak édesanyja ki nem lépett vele az utcaajtón. Azt hitte a kis jámbor lélek, hogy akkor a tyukocskája is jobban megijed, megszorodik s elgondolja, hogy őt vesztere viszik el a háztól.

S a piabra szánt tyukocskája jámbortól meg is hűzódott a kosárban, csakis akkor kezdett el nyugtalanlankodni, kotorászni, mikor már közel a városszélehez érkezett vele Cserné.

— No, mi a bajod? — szólt Cserné szomorúan. — Vagy tán attól félsz már, hogy eladlak?

A tyukocskája kotkodácsolni kezdett.

— Ejnye, no, tán csak nem akarsz tojással szolgálni! — állott meg Cserné az úton s a tyúk

!! Bútorüzlet megnyitás !!

LEGMODERNEBB BUTOROKKAL. Sok évi tapasztalatom és összehajtottéim folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. vevőimet nemcsak hogy elsőrendű és legmodernebb árukkal szolgálhatom ki, hanem minden versenyt a fővárossal szemben is felvehetek, úgy hogy mindenki helyben szeresheti be szükségletét. — A nagyérdemű közönségemnek pártfogását kéri

Értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy a FIALOVITS-féle üzletet sikerült az örökösöktől megvennem. Üzletemet a mai napon megnyitom és az összes raktáron lévő árukat olcsón eladom. Eladásra kerülnek: Fa-, vas- és rézbútorok, szőnyegek, függönyök, mindennemű kárpitozott bútorok. Üzletemet tovább folytatni szándékozván, felszerelem raktáramat a mai kornak megfelelően.

Székely Vilmos Nagyhánizsa.

MIELŐTT

cipőszükségletét beszerzi, nézze meg **KELEMEN BÉLA** árúházának cipőkirakatait, hol a legjobb gyártmányu legdivatosabb úri-, női-, leány- és gyermekcipők a legnagyobb választékban raktáron vannak és legolcsóbb szabott árakban kaphatók.

INGYEN KAP minden vevő minden pár cipőhöz egy doboz cipő-krémet!!

Ezuttal felhivom a nagydemű közönség becses figyelmét ujabban bevezetett **fiú ruháimra, fiú- és leányfelöltőkre**, melyekből a legolcsóbbtól a legjobb kivitelig raktáron tartok. **Vidéki megrendeléseket postafordultával eszközlök és választékot szívesen küldök.**

KELEMEN BÉLA - DIVATÁRUHÁZA - CSÁKTORNYA - FŐ-ÚTCA

Szőlőoltvány!

Eladó a legjobb fajokban I-ső oszt. minőségben 1 és 2 évesek; továbbá direkt termő piros Delaware, valamint Tokaj-Hegyaljai, gyökeres Ripária Portális és kitünő borok jutányos árban kaphatók

Molnár Mihály, ubaúj-szántói lakosnál. Árjegyzék ingyen!

681 9-10

A Csáktornyai Tárházak Részevnytársaság közhírré teszi, miszerint f. évi április hó 21-én d. u. 3 órakor Csáktornyan, a társaság helyiségében

XXII. évi rendes közgyűlését

tartja meg, melyre a t. c. részvényeseket tisztelettel meghívja.

Azon részvényesek, kik ezen megjelenni óhajtanak kötelesek részvényeiket, a még is nem járt szelvényekkel együtt vagy a társaság pénztáránál, vagy a Pesti Magyar érszedealmi Bank budapesti főintézeténél, vagy a Csáktornyai Takarékpénztár R.-T.-nál letenni.

Az alapszabályok értelmében a felügyelő-bizottság által megvizsgált mérleg annak jelentésével együtt 8 nappal a közgyűlés előtt Csáktornyan, a társaság helyiségében betekintés végett közzszemlére kitétetik.

Csáktornya, 1914. március hó.

684 1-1

AZ IGAZGATÓSÁG.

Tárgysorozat:

1. Igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az elmúlt üzleti év menetéről, 1913. évi mérleg bemutatása, a tisztá nyereség megállapítása, s annak felosztása, valamint az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.

2. Igazgatósági tagok megválasztása.

3. Felügyelő-bizottsági tagok megválasztása.

Ujdonság!

Paganini hegedü-zongora

a legnehezebb hangversenydarabokat művésziesen játsza.

UJDONSÁG! Mozitulaadjonok! A gépész igen könnyen kezelheti a zenélő-gépet és a képekhez való darabokat választhatja. — Villamoszongorák, Orchestrionok, Phonola, Ducanola, 700 koronától feljebb. — Zongorák, pianóok, harmoniumok olcsó áron, részletfizetésre, jótállás mellett.

Helyettesít egy egész zenekart.

Szállodák, kávéházak, vendéglők, éttermek részére pénzbedobással. — Rövid idő alatt letérleszti önmagát.

SCHMIDT EDE CSÁKTORNYA.

Értesítés!

Hajas József úr „ZRINYI“ szállodáját és kávéházát f. hó 1-én bérbevettem.

Amidőn ezt a n. é. közönség szíves tudomására adom, kérem az eddigi szíves pártfogást és jóakaratot irántam is tanusítani, melyet a legelőzékenyebb és legjobb kiszolgálással, kényelemadással fogom viszonzni.

Teljes tisztelettel: **PRÜCKLER KÁROLY.**

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő a felfizetési díjak, nyilvántartás és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetők jutányosan számíttatnak.

NYILVÁRTÁR PÖLTÖSÉRE 50 FILLÉR.

MURAKÖZ

Felolvasó szerkesztő:
ZRINYI KAROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapkiadónos:
STRAUSZ SÁNDOR.

Husvét.

Feltámadunk, feltámadunk! Hangzik az ájtatos zsolozsma. S orgonabugás s tömjénfüst közepette száll a magasba a zoltár, mely öröktől örökké dicsőíti a nagy c-odát, hogy az, ki meghalt, ime feltámadott, mert a mindnyájunk felett lakozó Hatalmasság úgy akarta. Úgy akarta az emberiség jóvoltára, az emberiség megváltására.

Ünnepi köntösből ünnepelő arccal s a szívben felujjongó örömrivalgással mondjuk ezt a palyolat-fehér, ezt a hótiszta ünnepet, mely halhatatlan szimbólumává lett a természet újajéledésének, szimbólumává a megújódásnak, megtestülése a soha ki nem haló reménységnek.

S az egész emberi társadalom, mint egy család tagja, örvend, ujong egymásnak. Meleg érzés halja át mindnyájunk kebelét, szívünkben a testvériség igaz lúze lángol; át szerelnők ölelni az egész világot. Magunkhoz karolni a nagy mindenséget, mely oly sokszor, mindig megmutatta, hogy a reménytelen, a hideg, dermesztő tél után, bármennyire is kétségbeesjen zuzmarás, fagyos lehelletével, mindig a bimbófokaszító, napugaras kikelet következik, mely azután langyos fuvallmával felcsókolja azokat a keserves könyveket, melyeket a tél ridegsége sajtol ki szemünkől.

Haleluja, haleluja! — zeng fel a magasba a magasztos zoltár s az emberi lelkek,

hacsak egy pillanatra is, megtisztulnak attól a földi salaktól, mely az egész év folyamán reájuk tapadt mindama küzdelmek közepette, melyet a létért való harc súlyos ütközeteiben vívniuk kellett. Megtisztulnak s egyesülnek az emberi lelkek egy magasztos, hatalmas érzésben, a szeretet érzésében, mely erejénél fogva teremti mindazokat a nagy, világronggató, vívmányokat, melyek előbbre viszik az egész emberiség sorsát. Melyek megjavítják az egészségügyi viszonyokat, melyek megkímélnék felesleges fáradoimaktól, melyek megkönnyítik terhes földi munkánkat. Mindent a szeretet érzése terem, mert egyedül a szeretet az egyetlen teremő erő!

S a szeretet istenének feltámadását szimbolizálja ez az ünnep, melynek mentől fényesebbé tételére természet s emberiség karöltve fáradozik. Mindegyik felölti legpompázatosabb köntösét, hogy külsőségeiben is dokumentálja azt az örömet, hogy ime feltámadott a szeretet Istene, ki tanaiban a testvéri szeretet propagálását hirdette legerősebben s aki az »egy akol, egy pásztor« gyönyörű jövődjét szerelte volna megteremtleni s fáradozik azon még emlékeiben is.

Magasra száll a tömjénfüst. Fehéren illő párja áldozati füstként keres utat magának azokba a magasabb régiókba, ahol azok lakoznak, kik felettünk, mint gondviselő hatalom, örököndnek s a kinek erejére, akiknek pártolására mindnyájunk rá vagyunk utalva. Száll, magasra száll a zoltárok édes bús

melodiája, az emberi lelkek eme tömjénfüstje s a myrha s virágillat, mely betölti a léget, mind-mind annak a szent, annak az örökéletű fogalomnak tisztelőre szolgál, melyet egy gyűjtőnév alá foglalhatunk: Szeretet.

Feltámadott a názáreti Ur Jézus! Feltámadott, hogy szenvedéseivel megváltsa előbb a világot s hogy feltámadásával isteni eredetét bizonyítsa. Feltámadott tanítványai lelkében s él őt 1914 esztendeje, hogy eljén s uralkodjék mindaddig, amíg csak egyetlen igaz lelket megihlet a tömjénfüst bűvös illata, s a zoltárénekek magasztos dallama. Míg egyetlen érző szív megdobban a mások fájdalomán, mások keservén s amíg a szeretet istenszékrajza ki nem huny az emberiség szívéből.

Feltámadott a szeretet eszméje s feltámadásával új reményt csillogtat homályos szemeink elé, a haladás, a fejlődés gyönyörű perspektívájú ködképe. Mert ahol a szeretet képezi azt a mozgató erőt, melyre minden társadalomnak szüksége van a fejlődésre, előrehaladásra, ott a reménység zöld repkénye nem kell feltélnünk a mindent lefagyasztó zord tél hideg leheletétől!

Három darab sorsjegy.

Írta: Pont.

Lukács Ferenc — hegyháti polgártárs, szegény ember; csak egy — máról holnapra él szűkös kenyéren, fölegedett krumplin s mi egymáson, amit Téalapó, kétségbejítően

Özvegy asszony tyukocskája.

Írta: Csöte Károly.

Szülőfalumban ősi szokásból a keresztstülök tartoznak husvétkor minden keresztgyermeküknek egy peracet és két piros tojást adni. Ennek örülnek akkor legjobban a gyermekek. Ezért is várják oly sóvárogva a husvét ünnepét, amin csak istenhozádot mond nekik a karácsony.

Ezt az ajándékozást egy keresztstülő sem mulaszthatja el. Jaj lenne annak, aki meg merészezné azt tenni. Börtönbe ugyan nem zárnák érte, de kicsoda kis büntetés a bezáratás ahhoz képest, mint mikor a gyermek azzal panaszojja be keresztstülőjét a világnak, hogy ő neki csak olyan keresztstanya van, aki még piros tojást sem tudott adni.

Husvét előtti napon lázasan folyik minden háznál a tojásírás és tojáspirosítás művelete. Minden asszony bőven el van látva keresztgyermekkel. S aztán megvárják a gyermekek azt is, hogy nescak csupán a keresztstanyjuk, hanem az édesanyjuk is juttasson nekik piros tojásokat.

No de hőszen rendelte a Mindenható, hogy tavasszal, már husvét előtt, kitesznek magukért a

tyukok; gondoskodnak arról, hogy a husvét is megvigye a maga örömet a gyermekeknek: hadd legyen elég piros tojásnak való.

Az egész faluban csupán a szegény, özvegy Cserné egyetlen tyukja feledkezett meg, úgy látszott, a husvét szent ünnepéről. Beköszöntött már a nagy hét is s még egyetlen tojással sem rótta le adóját. Ezt pedig kis csirkekorától fogva soha nem tette. Gondoskodott mindig arról, hogy Cserné keresztgyermekei is el legyenek látva kellő időben piros tojással. És éppen most történt a nagy mulasztás, mikor már Cserné keresztgyermekei felszaporodtak tizenkettőre!

Haszaltan leste-várta Mariska, Cserné édes leánya, mindennap a tyuk fészket, mikor fehérlik benne az első tojás?

— Istennem, Istennem! — sóhajtott Cserné bánatosan, — nincs más hátra, minthogy el kell adnom magát a tyukot a bárosi piacra, hogy az árán pirosítani való tojásokat vegyek.

— Oh, anyácskám azt ne tegye! — szólt Mariska ijedten. — Inkább más valamit adjunk el.

— De mit adnánk el, leányom, mikor semmink sincs! — mondta mély szomorúsággal az édesanya.

Hát biz' az igazat megmondva, hamis jószágok mind a kisebb, de méginkább a nagyobbajta pénznek, hogy annyira főtörnek a szegény emberek és a szegény asszonyok erszényétől, hogy ami csekélységet nagy ügyvel bajjal beleszorítanak, azok is kiszöknek belőle és mind megannyian a gazdagokéba, a nagy társaságba sietnek!

Emiatt került a jámbor kendermagos tyukocska is összekötözött lábbal az asszonya füzégből font, ütött-kopott füles kosarába, hogy örökre búcsút mondjon a háznak és Mariskának.

Szegény kis Mariska, nem merete addig megsíratni, míg csak édesanyja ki nem lépett vele az utcájra. Azt hitte a kis jámbor lélek, hogy akkor a tyukocska is jobban megijed, megszorodik s elgondolja, hogy őt vesztére viszik el a háztól.

S a piabra szánt tyukocska jámborlól meg is húzódt a kosárban, csakis akkor kezdett el nyngtalankodni, kotorászni, mikor már közel a városszélehez érkezett vele Cserné.

— No, mi a bajod? — szólt Cserné szomorúan. — Vagy tán attól félsz már, hogy eladlak?

A tyukocska kotkodászolni kezdett.

— Ejnye, no, tán csak nem akarsz tojással szolgálni! — állott meg Cserné az úton s a tyúk

!! Bútorüzlet megnyitás !!

LEGMODERNEBB BUTOROKKAL. Sok évi tapasztalatom és összeköttetésem folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. évfordulom nemcsak hogy **elsőrendű és legmodernebb árukkal** szolgálhatom ki, hanem **minden versenyt a fővárossal szemben is felvehetek**, úgy hogy **mindenki helyben szeresheti be szükségletét.** — A nagyerdemű közönségszíves pártfogását kéri

Értesítem a nagyerdemű közönséget, hogy a **FIALOVITS-féle üzletet** sikerült az örökösöktől megvennem. **Üzletemet a mai napon megnyitóm** és az összes raktáron lévő árukat **olcsón eladom.** Eladásra kerülnek: **Fa-, vas- és rézbutorok, szőnyegek, függönyök, mindennemű kárpított bútorok.** Üzletemet tovább folytatni szándékozván, felszerelem raktáramat amai kornak megfelelő

Székely Vilmos Nagykanizsa.

907 4-25

hosszú uralma után élvezhetőnek hagyott. Tehát él, éldegél, mint jó néhány ezren s a hosszú téli esték alatt arra gondolt, hej! de szép világ volna az, ha a reggeli kenyér mellé — nem sok csak, két ujnyi keskeny szalonnácska is kerülne... Persze, ez már nagyzás, telhetetlenség... Hol a csudában vagyon az megírva, hogy minden reggel szalonnát is egyék a paraszt? Örüljön, ha napestig robotolhat, szükségből leakudhatik néhány piculát a zalaegerszegi vásáron... No nem? Ennek örüljön. S adjon hátát a jó Istennek, hogy ennyi gazság ellenére is békiyók nélkül járhat!

Tehát — ama bizonyos és fennebb említett Lukács Ferenc polgártárs jobb sorsra vágyik.

Mit tegyen? Rosszat nem; nem enged a hite Szerencsét próbál. Sorsjegyet vesz.

Nem tudom honnét, honnét sem — kibetűz egy bankcimet. Előkészíti a kóccal pólyázott szemrevalót s fomba szarkaláb betűkkel írja:

»Tens uram, tavaly is elpusztult egy kocám; az idén is; harmadéve elvetődött a borju; csövestül szakad reám az isteniáldás. Hát osztég — mondok, — ha elvette az Úr a kocát, vigye akkor az ördög meg a malacot. Ezt az urnak szánom. Azért hát tesszen küldeni három lutri-bitétát, jöppenzelt fizetem az árát. Maradtam pedig tisztóttel egész háznépe erényában mindközönségesen, Lukács Ferkó hegyháti lakos.«

Negyednap — recepicét hoz a posta. Hosszas forgatás, csürés és csavarás után megérti Ferkó bácsi, hogy 3 K és 60 f. ellenében kap valamit. S ha nem fizet, az sem lesz baj, mert akkor is kap: egy szakasztott ilyen — másik recepicét.

Megfizeti. Felborítja a küldeményt, melyben az alábbi rendben következők foglaltnak:

1. Egy 1914 polgári évre szóló sorsolási naptár. Ebből megtudhatja, tisztelt Lukács Ferenc ur, hogy nemcsak Józsi sorsjegyet terem a világon, terem még ott jó néhány száz más is. Sőt... többet is megtudhat (mond csakély — 3.60 K!) — azt, hogy a legokosabb sorsjegy vásárlási mód a zálogba helyezés folytán keletkező kamatos kölcsön-

törlesztési mód — mely látszólag nagyon komplikált, valójában pedig annál egyszerűbb, hiszen egyebet sem kell tenned te ostoba ember, mint: föl nem vett kölcsönt és ezután kamatot fizetnek.

2. Ugyancsak az említett pénzért kap két istentelenül nagy pergamen-lapot — magyar és német hasábos szöveggel, melyeken megvayon írva, hogy Lukács Ferkó urtól a mai napon letétbe vettünk 3 db Józsi sorsjegyet. Erre kölcsön adtunk 64 koronát, amit Lukács ur, ezen iv háttalján olvasható feltételek mellett — ajánlott levélben közölt felszólításra 24 órán belül, ha le nem fizet, ugy a Banknak (ej hal) — jogában áll a letétbe helyezett sorsjegyeket eladni s azok árából követelését levonni. Ha pedig az eladási árból a kölcsön nem futná, ugy Lukács ur minden ingó és ingatlan vagyonra felett sommás per útján a Bank (!) — szabadon rendelkezik.

Megjegyezendő, hogy:

— Lukács barátom kifizetheti a sorsjegyek árát, azokat azonban a Bank ki nem adja, sőt kölcsönt vehet fel rájuk. (No nil)

Attól pedig ne féljen Lukács polgártársam, hogy a nyereményt ki nem adjuk, mert sorsolási jegyzéket is küldünk. Tehát — hajrá! írja alá gyorsan a mellékeltet küldött »ellenivet« — s bármió pénzügyi dolgot nyugodt lélekkel bizza reánk, díjmentesen kiszolgáljuk.

Megjegyzem, hogy az értékpapir számba menő átvétel igazolóvillet nyomtatva hirdeti a Bank b. nevét s azt is, hogy saját háza van Nagylelkűen — ceruzával — talán a direktor ur két betűs olvashatatlán aláírással is kedveskedik. A kíséző levélen pedig sem kelet, sem aláírás.

Van szerencsém már most minden gondolkozó embertől megkérdéni, aláírassam Lukács Ferenc hegyháti polgárral azt az »ellenivet«? Biztos lehetek-e abban, hogy a Magyar állam törvényei megvédhetik őt minden rövidítés ellen? Állíthatom-e azt, hogy a t. Bank állami ellenőrzés alatt áll? S tényleg olyan ostoba ember-e az a Lukács Ferkó, aki megértve a megértendőket ily szókra fakadott:

— No, lám, ki hitte volna!... S akkor tudja meg az ember, mikor már késő, mikor már eladtam! — csodálkozott, sopinkodott Cserné. — De tén még nem is késő! Visszaadja a Zsófi nekem. Jer leányom, siessünk hozzá!

Erre gyors léptekkel iramodott meg az özvegy, utána a leánya.

— Hohó, hohó, hugomasszony! ne szaladjon annyira, elvesztett valamit — szólt utána egy jókedvű öreg ur.

Ijedten állott meg Cserné:

— Mit vesztettem el, tekintetes ur?!

— Ugyanazt, amit én is: a fiatalágot! — mondta mosolygva az öreg ur. Cserné is elmosolyodott s most kissé meglátszotta lépteit, de Mariska folyton uzsoltta:

— Fussunk csak, édesanyám!

Amint benyitottak Pontos János magánzó ur udvarára, Zófi gazdasszony ép kezébe tartotta a keresett tyukot, de még más va ami fényes tárgyat is.

— Zófi, várj! Ne bántsd! — sikoltotta Cserné, de már későn: a tyuk a végső vergődéssel kiadta párját.

— Tyukom, egyetlenem! — zokogta Mariska a tyukra borulva. Zófi gazdasszony pedig nem tudta elgondolni, hogy mi sírattni valót találnak egy olyan tyukon, amilyent akárhányat lehet vásárolni a piacon?

»A pénzem csak maradjon ott, a pa-pirosuk itt; jó lesz szalonnát pakkolni — ha jó termést ad az Isten — majd a gyövínyáron.«

Ez volna a Lukács Ferkó három sorsjegyének kurta históriája.

Munkácsy Mihály jubiláris kiállítása az Ernst Múzeumban.

Ez a kiállítás arról az ötven esztendőről beszél, melyen a legmagyarabb, legdicőségesebb festőnk, Munkácsy Mihály, írta le asztalosinaságnál kezdődött, világhírnévhez ivelt pályáját. Az a tehetségében és a festői hivatalosságában kételkedő réveteg szemű fiatal ember, ki ötvenévének előtte Pestre gyalogolt, hogy beteljesítse vágyainak vágyát, hogy festő legyen, megajándékozta ezt az országot a XIX század legnagyobb szerű festői szentatíval. Hosszu-szomorú és kihatálatlan kezdet után rakószöntött a siker, mely hozzá szegődéven, végig kísérté káprázatolán gazdag és termékeny életén. Az idegenbe szakadt fiát babérokkal várta a milleniumi kiállítás-ál ünneplő ezeréves Magyarország Legutolsó legembelelttíbb erővel megfestett képét hozta magával: a honfoglalást. Azután szomorú és nehéz csend lett. Néhány év múltán halott lett ez a nagy ember...

Az új festészeti haláltalanul hamarkodta el Munkácsyról való itéletét, ugy hogy ma tizegynéhány évvel halála után »a régi tulajad« jelzőt kezdik használni, ha Munkácsy festészetéről van szó. Körübelül az a sorsa, mint Jókaié, akit életében »a legnagyobb magyar író« jelzővel tisztelték meg, halála után pedig a hitetlen feledés köde borult alakjára. Mind két »nagyunk« igazi és végleges értékelésétől manapság még el kell állnunk, részben, mert oly közel állunk meg alkotásukhoz, hogy a megfelelő távlat hiányzik, mely pontos megállapításhoz elengedhetetlen, részben pedig, mert a ma művészeti forrongás annyira felforgatta az értékről alkotott forgalmakat, hogy csak az évtizedek múlva bekövetkező lehiggadás tisztá útjén át láthatjuk majd künk — munk is volt nekünk tulajdonképen Munkácsy Mihály a két ellentetes irány addig hadd kavargozon — hadd forrjon, hadd döjjön el a kérdés, hogy szabade a vásznon íráknak intuív-élekekhez szóló akciónak lefolyása, vagy csak tisztán szín és rajz, mozdulat és forma absztraktlumok után való kutatás foglalja le. Akármint is dől el a dolog, az lény, hogy Munkácsyt illetőleg méltatlan volt a cseheli utókor, s mint Jókainál nem árt, sőt nagyon kívánatos, hogy a »hivatottak« itéletellen minél gyakrabban intéztessek appellátá azokhoz, akik ma is hívek e zsenikhez, akik ma is hatása alatt állnak e szuggesztív mű névnek: Munkácsy Mihály. Es ityennek, hála istennek vagyunk nagyon sokan.

A milleniumi kiállítás óta most kéri t először bemutatásra Munkácsy Mihály festésze. Elszórtan ugyan láttunk itt is, ott is egy-egy művet, de így kollektív kiállításban azóta nem láttuk alkotásait. Az Ernst múzeum felkutatás és összehordta a messze idegenbe szétszóródott Munkácsy képeket. És ha nem is sikerült a legnagyobb képeket mind megszerezni, hisz azok legnagyobb része amerikai milliomosok magánydíjnyéneiben vannak, elhozta az Ecce homo! és összegyűjtötte Munkácsy minden alkotási fázisát erősen reprezentáló képeket, vázlatokat, rajzokat, melyekből így egymás mellé

alá nyult és csakugyan egy friss, meleg tojásom akadt meg a keze.

— Látod, látod, szegény állat, miért nem kezdted el ezt előbb, nem kerülőd meg a fazékba! Cs-rnének már gyermekkorában a városba szakadt régi ismerőse, valami Pontos János nevezetű magánzó ur gazdasszonya, vásárolta meg a tyukot. S biz kicsi híján mult, hogy meg nem könnyözte az özvegy az egy-ten, megszokott kedves álatkáját, mikor Zsófi gazdasszony kiemelte a kosárból s elietett vele, ebédet főzni.

Szegény Cserné búsan végüdt aztán a vásárosok köze, tojásétel végett. És mikor már alkubó bocsátkozott mintegy husz darabra nézve, val ki libe-e érkezett mellé s göröcsösen belé fogózt a szoknyájába.

— Nini!... Mit keresel itt, leányom?! Hogyan kerülöd te ide?!

Mariska oly fáradt és kimerült volt, hogy hirtelen szólni sem tudott s csurgott róla a verejték.

— Tán valami nagy baj történt otthon?!

— kérdezte Cserné ijedten.

— Nincs s mini baj, csak a tyukoc-kánk végett szaladtam el hazuról, hogy ne adja el édesanyám! Lássá, mégis tojott ám, még pedig husz-szónthot a szom-zédbi, János bácsi kazájába. Mi reggel találta meg őket János bácsi s áthozta hozzák. Azért bukját mindig a tyukunk a kertésen át János bácsiékhöz, — mondta Mariska szaporí hangon, hogy minél előbb megtudja édesanyja a nagy eseményt.

sorakoztatt tisztá kép körül élénk Munkácsy életét kftévő festészetéről.

Az Ecco homo viharosan nagy jelenetét ábrázoló festmény Munkácsy bámulatosan pontos- és minuciozusan finom egyéb képein nagy komponálói tudása nyilatkozik meg. Minden alak hosszú izáson megy át, míg a végleges formában a nagy vászonra kerül. És a hosszú nehéz tanulmányok után is frissen, lélettől lüktetőn helyeződnek el és vesznek részt az ábrázolt akcióban. Itt már nyoma sincs a küőállóságnak, belesimulnak a kompozícióba, mintha alkotójuk egyszerre adott volna alakot és lelket mind a szereplőknek.

A Munkácsy vázlatok. Ezek nekünk tán még többet, nagyobbat jelentenek, mint a kicsiszolt kész képek. Ezekben a vázlatokban át mint egy tiszta nagy ablakon betekinthe-tünk abba a gazdag műhelybe, melyben Munkácsy tervei grandiozus elképzelési hosszú-hosszú fejlesztés után testet öltöttek. Tanulságos mély bepillantást adnak a vázlatok a Munkácsy munkamethodusába. Érzik, hogy villanik meg az ötlek magva, hogy indul meg, hogyan válik hőmpölyögve egyre szélesebb folyammá, mint ütközik ki a központ, a hős és mint rajozza körül egyre számo-sabb, egyre kiforottabb mellékalkak, míg végre teljes nagyszerűségében bontakozik ki a mestermű izgalmas momentumok, nehéz vajudások menetét teszik ezek a vázlatok és mindegyike nyomán egy titok paltan ki. — Sok vázlat, sok titok megoldása és végül előltünk áll pörésében még gigásziabb nagyunk: Munkácsy Mihály.

Nagy és méltó munkát fejtett ki az Ernst muzeum és kiállítás körül. Megtalálta és összerakta a legkarakterisztikusabb mozaik szemekét, melyek így felsorakozva imponáló, mondhatni teljes keretben adták Munkácsy Mihály csodálatos sokváltozatú festészetét.

Zalavármegye kerületi beosztása.

A hivatalos lap közlése szerint Muraköz községek a következő választókerületekbe osztlattak be:

Az alsólendvai választókerületbe Bányavár, Békásd, Belica, Bocskaihegy, Bottornya, Damása, Dékánfalva, Felsőkirályfalva, Kristófalva, Lapány, Muragárdó, Murahely, Muranyirád, Murarehál, Murasklós, Muraszentkereszt, Muraszentmárton, Muraszerdahely, Muraszilvágy, Szelenecshegy, Szentmargitfalva, Szentmargithely, Törökudvar, Tündérlak, (24 község)

A csáktornyai választókerületbe Csáktornya, Alsópálfa, Alsópüsztafa, Bánfihégy, Csehlaka, Cseresnyés, Delejes, Dezsérlaka, Drávacsány, Drávadós, Drávaegyház, Drávamagyaród, Drávanyagfalva, Drávaóhid, Drávaóllár, Drávaszentistván, Drávaszentmihály, Drávaszilvas, Drávavásárhely, Édeskut, Erzsébetlak, Farkashegy, Felsődomboru, Fel-ómhályfalva, Felsőpálfa, Felsőpüsztafa, Felsővidfalva, Gáboivölgy, Györgyfalva, Gyümölcsfalva, Gyümölcshegy, Harastyan, Határors, Heltvezér, Hodosány, Janosfalva, Károlyszeg, Királylak, Kismagyaród, Kismihályfalva, Kiszabadska, Lgefalva, Mártonhalom, Mksavár, Muracsány, Murafüred, Murakirály, Muralövő, Nyiresfalva, Nyirvölgy, Perlak, Rackanizsa, Robádihegy, Strádóvár, Százkó, Szentilona, Szentorbanhegy, Tótfalu, Tüskeszentgyörgy, Vashegy, Végfalva, Vizszentgyörgy, Zalabárdos, Zalabenkő, Zalaújvár, Zrnnyfalva. (67 község.)

A letenyei választókerületbe Alsódomboru, Alsómihályfalva, Drávafüred, Drávasiklós, Hencsalfalva, Kolor, Légrád, Ligetvár, Muraszentmária, Muravid (10 község).

K Ü L Ö N F E L É K .

Mindig a régi!

*Ha a szél lefújja a lombot a fáról,
A levél elflyad s kopár marad égi;
Ha egy csillag lehull a nagy égi boltjáról,
Sosem ragyog többé bűbájos sugára.*

*A fa, a meny boltja a Te lelked képe,
A levél, a csillag az anyámok mása,
Mert, hogyha Tőled a halvgézet eltönpne
Borulna életem gyászba, hervadáshba.*

V. D.

Husvét.

Napok királya, ünnepek ünnepe, aminek nevezték az apostoli időkben, beköszöntött megint a tavasz fősűsége ünnepe: a husvét. Virág fakad a mezőn és tarka virágcsokrok illatoznak az örömdől emberek kezében. Minden, ami szertartási szimbólikus eszköz a kereszténységben, megújult e napra, minden újjáéled ez időtájt a természetben is. Mert a husvét, a megváltás ünnepe, a lelki megtisztulás, a megigazulás és új életkeelés boldog ünnepe, de a természet megifjodásának: a tavasznak is ünnepe. A természeti erők szimbólikus hatalmát átvették a lelkiekben való megújulás isteni szimbóliumai s ami hajdana csak a külsőségek játéka volt, ma és majd kétezred év óta azt jelenti, hogy az ember megismerte magát és Alkotóját s az isteni szakra, mi a teremtésben az emberbe oltódott, él benne és lángját hamar felszítja az emlékezés nagy időkre, mikor föld és menny, Isten és ember a Szeretletben egygy forrt. A husvét egy nevezetes csillagászati dátumhoz igazodik: a tavaszi napfordulóhoz, ahhoz a naphoz, amelytől a köztudat a tavasz kezdetét számítja. A megsztulás ez ünnepen a Szeretlet uralkodik a lelkeken, az a Szeretlet, amely nagyhéten az elégekért is imádkoztatja az oltárnál a katólikus papot, a Szeretlet, amely egygyforrasztja az emberiséget. Tavasz nyitán megnyílnak a lelkek is és husvét, a napok királya, ráülteti az emberiség lelkének trónusára a Mindenség királyát, aki maga a Szeretlet.

— **A legkellemesebb husvétii ünnepek kívánjuk lapunk előltetőinek és olvasóinak.**

— **Kérelem.** Lapunk folyó hó 1-ével a XXXI-ik évfolyam II-ik negyedébe lépett; ez alkalommal list-llettel kérjük előltetőinket, kiknek előltetésük lejárt, megújítani, a kik pedig előltetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjen. Tisztelettel a kiadóhivatal.

— **Kérelem a hazafias közönséghez.** A napokban szállt sirba Kotorban Somogyi Baka György, negyvennyolcas honvéd. Egyházi szertartás nélkül földelték el, mert Lajtmann György katori adminisztrátor az egyházi funkciókat tőle megtagadta Most ott nyugszik a katori temetőben jeltelen sirban. Ha a sors oly mostoha volt a magyar emberrel szemben, legyünk legalább mi halásak szegény Somogyi Baka Györgyrel szemben. Róink le hálánkat irányában, adakozunk filléreinket, hogy legalább kereszt hirdesse emlékélt azon a helyen, ahová a 48-as honvéd a község helyettes papja miatt egyházi áldás nélkül tért örök pihenőre. Az adományokat Hajdu Lajos Kotor nagyközség fő-

jegyzője fogadja el; az adakozás mértékéhez képest ő gondoskodik a siremlék felállításáról.

— **Iskolafelügyelő.** Egy miniszteri rendelet az iskolafelügyelői állást szervezi. Az iskolafelügyelőnek a VI. osztályú főtanulók megvizsgálása lesz a teendője az év végén, elemi tanulmányaiknak befejezése alkalmával nyrendő bizonyítványaik kiállítása céljából. Ezekre az állásokra Zalavármegye területén 10 felügyelőt terjesztette fel a kir. tanfelügyelő a főispán hozzájárulásával. Vidékünkrol a csáktornyai és perlaki járásra Brauner Lajos csáktornyai a igazgatótanítót, az alsólendvai járásra Danitz Sándor strádóvári igazgatót, a letenyi járásra Pataki Viktor katori igazgatót terjesztették fel.

— **Eljegyzések.** Havas Andor a csáktornyai fűrésztelep főgépésze eljegyezte Mik Manczikát. — Benedikt Káthel eljegyezte Vajda Andor.

— **Házasság.** Starzsinszky László zsidóvári körjegyző március 31-én házasságot kötött Pick Margittal Légrádon.

— **Halálozás.** Fájdalommal vesszük a hirt, hogy Murai Róbert földbirtokos, vármegyei törv. hatóság bizottsági tag f. hó 8-án Meránban, ahová üdülésre volt, életének 59. évébe érlelmeszedés s régi szív-baja következtében, hosszas szenvedés után elhunyt. F. hó 14-én temetik el Vizszentgyörgyön. Nyugodjék békében!

— **Hidvizsgálat.** A Muracsány és Letenye közt megépített vasbetonhid elkészült, sőt hónapokkal ezelőt már át is adták a forgalomnak. A hid műszaki felülvizsgálása e hó 6-án történt meg. A felügyelő vizsgálaton jelen voltak a kereskedelemügyi miniszterium részéről Harlig Vilmos és Szántó Albert min. tanácsosok, három műszaki főtanácsos s egy főmérnök, továbbá Scholtz Gyula kaposvári kir. kerületi közúti felügyelő, Mitthmann Alajos államepítészeti hivatali főnök s Tantó Pál kir. mérnök. A betonhidat Zsigmondy Béla budapesti mérnök építette.

— **Halálozás.** Kocsis István, szlavoniai Julián-tanító, a napokban elhunyt. Kocsis István a pozsega-vármegyei Dragutinovác községben mtködött az ottani Julián-iskolánál

— **Autobusz járat.** Az Alsólendva-Muraszombat Radkersburg közt létesítendő autobuszjárat komoly fordulatot vett. Részvénytársaságot akarnak összehozni, hogy az e-gészteség eszmét megvalósítsák. Az autobuszjáratral egyidőre nélkülözhetlővé lesz a vasutat, melynek megépítése valóságos tengeri kigyója a muramenti vidéknek. A tervebe vett autobus naponként a szükséghez képest többször közlekednék s podgyászt is szállítának rajta. A fuvardíjat kilométerenként és személynként 10 fillérben állapítának meg.

— **Új érseki helynök.** Bauer Antal dr. zágربی érseki elhalálozás folytán megüresedett érseki helynökségre dr. Prémus Domonkos zágربی apátkanonokot, Muraköz szentöltjtét, nevezte ki. Miután az új érseki helynököt s földi kőtelekek fűzik hozzánk, üdvözöljük kinevezetése alkalmából, abban a reményben, hogy előkelő állásban segítségére lesz földieinek jogos nemzeti törekvéseikben.

— **Elégett gyermek.** Damásán megint áldozata van a szülői gondatlanságnak. A 6 éves kis Farkas Juli, Farkas János lánykája, a tőzhely mellett játszván ruháját meggyull, minek folytán akkora súlyos égési sebeket szenvedett, hogy ezek következtében egy óra mulva meghalt.

— **Vármegyei közgyűlés.** A választókerületek szavazóköreinek megállapítása a törvényhatósági bizottságok feladata az 1914. XV. t. c. értelmében. Hogy Zalavármegye közönsége ebbeli feladatának eleget teheszen, a főispán távollétében Árvay Lajos alispán f. hó 17-ikére hirta egybe a vármegye törvényhatósági bizottsági tagjait közgyűlésre. A közgyűlést megelőzőleg aznap d. e. 9 órákor az állandó választmány tart gyűlést.

— **Munkások jutalmazása.** Az ipari munkások jutalmazására a ker. ü. miniszter 100 egyszáz K-s jutalmat tűzött ki, melyekből hat a soproni kerületnek jutott. Erre a 6 jutalomra a ker. keresk. és iparkamara pályázatot hirdet május 31-iki határidővel. A feltételek: magyar állampolgárság; állandó alkalmazás; legalább 15 évi működés az ipari pályán; a munkabér vagy kereset évi összege 2000 K-t nem haladhat meg.

— **Állandó mozi.** A Heinrich-féle Csáktornyai Mozgósínházban a múlt héten csak vasárnap volt előadás. Ez alkalommal A bánat asszonya című nagystilű drámában játszott Betti Nansen, a híres dán tragika. A hatalmas darabot megelőzőleg aktuális képeket vonultatott fel a Pathe Híradó s utána a Kázmér fél a veszteltségtől kacagató vígjátékot mutatták be. Ma az első magyar filmfelvétel, Csepreghynek A sárca csikó híres népszínműve kerül színpadra 4 felvonásban. A feletti érdekes darabban a kolozsvári Nemzeti Színház művészei szerepelnek. A filmfelvétel alkalmával a Szamosba full Imre Erzszi szerepét Berki Lili a budapesti Népopera primadonnája játssza. — A két előadás, rendes helyárok mellett, délután félhat és félkilencor kezdődik.

— **Tanító helyettesítés.** Mindazon általánossági okleveles tanítók, tanítóknő, övönök, esetleg nyugdíjas tanítók, akik állami iskolánál havi 80 nyolcvan korona díjazás mellett helyettesítést vállalnak, oklevelük másolatának bemutatásával jelentkezzenek Zalavármegye kir. tanfelügyelőjénél.

— **Kiss József ünnepély.** Kiss József, a legujabb kornak egyik legkiválóbb költője, ez évben életének 70-ik évét töltötte be. Ez alkalomból kifolyólag a helybeli kereskedelmi kaszinóban holnap d. u. 6 órákor Kiss József ünnepélyt rendeznek a következő műsorral: 1. Megnyitóbeszéd. mondja: Schwarz Lajos dr. 2. A Jehova. Kiss Józseftől, szavalja: Mik Károly. 3. Zsidó motívumok Kiss József költészetében, felolvassa: Székely Tivadár. 4. Dalok Kiss Józseftől: a) Tragédiák, b) Ó mért oly későn? éneklő Hoffmann Gyuláné úrnő, zongorán kíséri Reuter Lajosné úrnő. 5. a) Egy reform. lelkes emlékezte Kiss Józseftől. b) Az anyaszív. Kiss Józseftől, szavalja: Hirschmann Gyula.

— **Választójogi képesítés.** Az új választótörvény tudvalevőleg a 6 elemi osztályt végzett férfiaknak is biztosított választójogot. Akik az erre vonatkozó bizonyítványt utólagosan megszerezni nem tudják, vagy igazolni akarják, hogy irni-olvasni tudnak, azok a törvény végrehajtása tárgyában kiadott min. rendelet értelmében vizsgálatot tehetnek. A vizsgálat a járás székhelyén az u. n. ösztörszék küldöttség vagy állandó bizottság előtt folyik le, melynek tagjait felerészben tényleges vagy nyugdíjas tanerőkből a főszojgabíró elnöklele alatt állítják össze a vármegyék közigazgatási bizottságai. A vizsgálat valamely megjelölt nyomtatott szöveg legalább 5 sorának a bizottság előtt való elolvasásából és a tollbamondott két sor szöve-

gének leírásából áll. A vizsgálat elsősorban magyarul történik, de ha az illető magyarul nem tud, anyanyelvén is vizsgáztathat. Napenként 100-nál több jelentkezőt nem vizsgálhat meg az ösztörszék bizottság.

— **Pírománia.** Skvorcz Tamás 19 éves suhanc már régóta veszedelmes alakja Belicának. Tűz volt a rögeszméje s amikor rájött, tönkretett mindent, ami kezébe esett s felgyújtással fenyegette meg az egész községet. A veszedelmes pírománikust a múlt héten a nagykanizsai kórházba szállították.

— **Meghívó.** A Csáktornyai Szépitő Egyesület folyó hó 19-én vasárnap délután 2 órákor a Muraközi takarékpénztár tanácstermében tartja közgyűlést, melyre a t. tagok ezuton is meghívotnak. Az elnökség.

— **Rehabilitált jegyző.** Seregélyes Károly légrádi jegyzőt különféle szabálytalanságok miatt 1911-ben állásától felfüggesztették. Az azóta lefolytatott vizsgálatokból azonban kitűnt, hogy inkriminált dolgai jelentéktelen apróságok, melyek következtében Seregélyest állásából elmozdítani nem lehet s ezért a nagykanizsai kir. törvényszék vádtanácsa, enyhítő körülmények véve Seregélyes Károlyt hosszas betekeskedés, a vádak alól Seregélyest felmentette s mindössze négy anyakönyvi vétséget állapított meg, melyek alapján négyeszer 25 K bírságra ítélték. Seregélyes Károlyt ennek következtében légrádi jegyzői állásába visszahelyezték.

— **Váltóhamisító kocsmáros.** Horváth Mihály csáktornyai Rákóczi-utcai kocsmáros évekkal ezelőtt faluról jött be a városba, magával hozta egyúttal régi összekötéleteit is a falusi-lakókkal, akik azután is állandóan keresték fel — kocsmájában. Most megszűnt minden összekötés. Üres a kocsmá, a pince is, mert a múlt héten az összes ingóságokat Horváth Mihály portáján a perlaki takarékpénztár elárvereztette. Az árverés bizonyos váltók alapján történt, melyekkel Horváth Mihály bűnös módon állandóan manipulált. Kitűnt ugyanis feljelentés folytán, hogy Horváth Mihály a falusiaknak valóságos piócája volt s váltóhamisításával nem egy szegény embert teljesen tönkre tett. Kölcsönözött a falusiaknak, a váltókat aláíratta, de nem töltötte ki s ha az adós adóságát kifizette, a váltót nem adta vissza, hanem egy letétszerinti összeggel újból kiállította s prezentálta valamelyik vidéki takarékpénztárnál. Ily módon az összes környéki takarékpénztárakat rakta meg hamis váltókkal, melyek azután sorban óvatolásra kerültek. Így sült ki gonoszúsága s így utasította a nagykanizsai kir. ügyész a helybeli kir. járásbíróhoz, hogy Horvát Mihályt váltóhamisítás és csalás címén házkutatást és személynomozást tartson. Szuglfi János dr. vizsgálóbíró ennek következtében a csendőrség részvételével a helyszínen megjelent, készpénzt ugyan nem talált, de egész garmadájára akadát régi, összetépett s érvényes váltóknak és vagy 200 db. olyan váltóra, melyek aláírva, de kiállítva még nem voltak. Ugyanekkor kitűnt, hogy Horvát Mihály sikkszaszt és zárótörő is volt, amennyiben a bíróság lepecsételt hordókat feltörte s a felfoglalt borokat időközben eladta. Az ügyészség Horvát Mihály ellen a további nyomozást elrendelte, de a helybeli határrendőrség, mert attól tartott, hogy Horvát Mihály megszökik, letartóztatta s a nagykanizsai kir. ügyészséghez bekísértette.

— **Főmentett gyilkos.** Rejtelmes körülmények között lefojt gyilkosság történt ez

év január tizenkettedikén Botlornya községben. Nagy Rókus földműves verneből ismeretlen tettesek már hosszú idő óta lopták a répat. A gyilkosság estjén Nagy nővére észrevette, hogy a veremben jár valaki. Kihívta a bátyját és ketten együtt a veremhez siettek. A leány ment előre és a tolvaj abban a hiszemben, hogy a leány egyedül van, fejénél fogva akarta a verembe berántani. Nővére sikoltozására Nagy, aki a sötétben a támadót nem ismerte föl, egy doronggal fejbütyölte. A leütött tolvaj néhány másodperc múlva meghalt. A holtestben ekkor szomszédnőjükkel, Kerovec Jeromosné ismerkedt föl. A nagykanizsai törvényszék a vádlott földművest főmentette, mert jogos önvédelem esetét látta főnforogón.

— **Az Első Magyar Biztosító közgyűlése.** Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság március hó 26-án tartotta évi rendes közgyűlést Caekonics Endre gróf v. b. t. tanácsos elnöklele alatt. Az igazgatóság részéről Ormody Vilmos vezérigazgató terjesztette elő a jelentéseket és javaslatokat.

Az 1913. üzletéről szóló jelentés mindenképp kegyeletemen emlekszik meg László Zsigmond úlevet elhunyt igazgatóság tagról, majd áttért a feljött üzletben eredményre, melyek dacára a váltóság közgazdasági és pénzügyi viszonyoknak, a társaságról az összehívásukon kedvezőek voltak. Az életbiztosítási új szerződések összege nem érthette ugyan el a társaságnál az utóbbi években megszokott igen magas színvonalat, ezt azonban a közönség penszükségén kívül elégtelen megmagyarázza a társaság Olaszországban folytatott életbiztosítási üzletének megszűnése. Ennek ellenére az új életbiztosítási szerződések összege a múlt évben is közel 94 millió koronára rugott, életbiztosítási tőkélalmánya pedig 581,756.130 korona 96 fillér összegre emelkedett. Ugyancsak emelkedett a pupilláris magyar értékekben elhelyezett életbiztosítási díjtarték, mely a múlt év zártával 170,890.563 korona 83 fillér összegre, — nemkülönbön az életbiztosítási díjvetélt, mely 27,837.966 korona 83 fillér összegre tett ki. Minthogy e mellett a haláléves arány is kedvező volt az életbiztosítási üzlet 1,992.112 korona 50 fillér évi nyereséggel zárult. A tűzbiztosítási üzletben a díjvetélt szintén emelkedett és pedig 24,277.169 korona 45 fillér összegre, s noha a kárarány kevésbé volt kedvező, mint az előző évben, ez az üzletig is nyereséggel hozott. Némi nyereség volt ezáltal az eredmény a kellő óvatossággal folytatott jégbiztosítási üzletben is, valamint az állandóan fejlődő betétes élelbi biztosítási ágban. Szállítmányi üzletét a társaság a kieleadott verseny és ezen üzlet jövedelmességének hanyatlása miatt szük keretekre szorította. Az egyes üzletek évi eredményein-k összehasonlása folytán a társaság évi bruttó nyeresége az 1913. évről 5,698,827 korona 55 fillér. Ebből az alapszabály szerinti levonások után — melyek közt a bőséges tartalékolások mellett külön figyelmet érdemel az életbiztosítási nyereségre 771.943 korona 59 fillérnyi tekintélyes összeggel — a tiszta nyereség 3,642.167 korona 76 fillér, melyből 3,200.000 korona összeg a részvényesek osztalékára fordítatik. Így minden részvényes után 800 korona évi osztalék fog a társaság főpénztáránál már a mai naptól kezdve kifizetnie.

A közgyűlés elfogadta az összes javaslatokat s megadta minden irányban a múlt üzletéről vonatkozó felmentést, megválasztotta Banffy György gróf v. b. t. tanácsost a társaság alelnökévé. Berzevics Albert v. b. t. tanácsost, a felügyelőbizottság eddigi elnökét és Gergely Tódort, a társaságunk eddig is kinevezett szakigazgatóját az igazgatóság, Libics Adolf udvari tanácsost a felügyelőbizottság, Csirák József grófot és Bethlen József grófot pedig a választmányi tagjaivá. A társaság mai közgyűlési határozattal tisztviselőink nyugdíjalapját, a bruttó nyereség 2 százaléka 113.912 kor. 55 fillér növelésen felül, még külön 100.000 korona összeg adományozásával immár 4,372.213 korona 5 fillérre emelte. A társaság felszámados alapítványának, 500.000 korona összegnek egy évi kamatát 20.000 koronát az 1912. évről a hazai árvízkarosultaknak juttatta, s ugyancsak egy évi kamatát, 20.000 koronát az 1913. évről a budapesti Rókus-kórház sebészeti osztályának adja ki meztorhuden beszerzésre. Mindezekben felül a társaság évi nyereségéből még 28.478 korona 14 fillér összeget fordított egyéj közhatalú és jótékony célokra. Füzli Friedmann Béla a közgyűlés elnökéje és elismerését fejezi ki az élt fénys eredményért a vezetőségnek, különösen ormody Ormody Vilmos főrend, vezérigazgatóknak, mire a közgyűlés véget ért.

— **Magzatelhajtás.** Felsőmihályfalván Safarics Julia nagykoru hajadon szegényben esett; hogy szegyenét elpalástolja bünt követtelt el, melynek következtében kitűdött, hogy magzatát elhajtotta. A nyolc hónapos magzatát szekrenyében, egy vasfűzékben találták meg Safarics Julia tettét bevallotta. A magáról megfeledezett hajadonnak ez már a második ívi esete, de első alkalommal a büntető igazságszolgáltatás sújtó karját kikerülte, mert a deliktumot ügyesen eltüntette.

Szerkesztői üzenet.

Benesi. Bakis levelét jóvó számunkban közöljük. Ne féljen, hogy eláruljuk, hiszen mi nem tudjuk, voltaképpen kibez legyen szerencsénk. De közöljük így is, abban a reményben, hogy megtudjuk, ki a bővő levelés szerzője.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Csáktornya

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: svaku nedelju.

Predplatna ošna je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:

ZRINYI KÁROLY.

Saradnik:

PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastnik

STRAUSZ SÁNDOR.

Vuzem.

Vu Getszemanskim vrtu moli se Jezus k svojemu Otcu i pred očima mu predstaneju sve one muke s kakovami vumreli bude moral: vuže, lanci, korbači, strnja kuruna, ocel, žuč, križ, cavlji, i špice Prestrašeno zakriči: Otec, zemi odmene ov zuhki pehar

Opet pred očima mu postane Sveto Trojstvo, njegovoga Tela goristajanje, angjelska gloria, vu limbušu čekajuće duše, koje na Zveličitelu čekaju, celoga ljudstva spasenje, nazadnje pak nebskoga Oca želja. Kad se nato sve zmisli s radostjom zakriči: Naj nebude tak, kak ja hočem, tak najbude, kak ti Nebeski Otec hočeš.

Doklam On straho premisslava i plačuć prosi naj se ga mine taj zuhki pehar, ravno onu vrème človečanskomu blaženstvu vekivečni neprijatelji, peklenski svi vrage se prebudiju, razpravu deržuju da pravičnoga Človeka pogubiju: Bog ga je ostavil, primite ga i preganjajtega, jerbo neima nikoga, koj bi ga branil! Od druge strani čuje se vekovečna radost, lepši glas od serafinske muzike: Naj bude tak, kak ti hočeš dragi Otec odmah se rezežbiju vrage, poměšaju se našega spašenja neprijatelji, vu veselju pliva nebo, zapopěvaju angjeli: hožanna i zahvalna molitva se čuje iz človečjih vastah.

Tak i denes zahvalne molitve i popěvke se pošiljaju k Bogu, veseli se nebo i zemlja, jerbo veliki mrtvac, koj je zanas s tak velikom mukom smrt podnesel na Golgoti, gori se je stal od mrtvih.

Veter i zrak glasi pošumi i popolju, da

svaka ptica, svaki cvět čuje, kaj se pripetilo na ov dan, slavi ove reči čeli svēt: Gori se je stal, gori se je stal!

Galileinske ženske s balzamom se žuriju k grobu svelikom žalostjom i suznatami očima, ali odmah se rezeveseliju, kad spaziju prazen grob i odmah rezglasiju po čeli okolici: Zveličitelu zemlje gori se je stal od mrtvih, gori se je stal od mrtvih.

Gori se je stal! Ove reči nas najvodiju vu žalosti, vu veselju, prva molitva najbude detetu ova reč i kad se nam skradnja vura preblizavala bude, nesmemo zabiti za onoga, koj je tak s velikom radostjom strahovitne muke trpel na križu, da nas odslobodi od vekivečnoga prokletstva, nesmemo pozabiti, da je zanas trpel i zanas se je od mrtvih gori stal, gori stal. Alleluja! Alleluja! Alleluja!

Stara zločesta navada.

Minulo je sv. Jožefa dan, došlo je protuletje. Iz škednja ili komore zememo naprě pljuga i počnemo protuletno oral. Kak nekaj grěje oko srca gospodara, kak za pljugom vidi rezkoljenu brazdu. Veseli ga svēt i život kad vu rukah derži pluga i vidi male ptičice, kak skačeju iz jedne brazde na drugo i pobiraju za plugom svakojačke hitvalne crve i kukce. Vu Boga ufajeći človek puno plemeniteše miseli ima, bolja po človečanstvu čuti, kad se zaufa vu zemlju, koja ga hrani, koja mu plod nosi. Preme-nise gospodara duša, kad po protuletinim suncu hodi za plugom, vesel je, da je došlo vrème, kad opet počme sebi i svoji deci kruh prebaviti.

Vu ovim položaju govorimu k vam dragi prijatelji, kad po stari navadi idete naprotulete vun napolje, gde ptice tak lépo pėvaju, kad idete vu lépe i krasne gorice, pustite na stran onu staru i zločestu navadu, da na male i nežužne ptičice kame-nje hičete. Odrpите si jedenput oči i previdli budete, da su male ptičice vam nē neprijatelji. Ptičice su vam najbolsi prijatelji, najfaleši težaki, jerbo zabavad vam snaziju polje, vrte i gorice. Tak se spominamo, da denes nēje moči zabavad dobiti nikaj. Evo, to je laž. Bog vam je stvoril ptičice, koje vas zabavad služuju, zabavad od vno-goga kvara braniju. Zato, kad Joška ili Miška pokrade jedno gnjėzdicu, onda je i svojega oca pokral. Pokral pak ga je zato, jerbo uništil mu je njegve najfaleše težake, njegve male prijatelje.

Od ove male pokradjene gnjėzdice mali ptičeki na hiljada i hiljada zločestih kukcov, odurnih gusenice bi bili požrdli. Zato se plodi oko nas tuliko gusenice i svakojač-kih kukcov, jerbo prinas male ptičice i nje-zine gnjėzdice neimaju mira. Niti stareši si nečuju ili pak neznažu preračunati, kuliko hasna napravi jim samo jeden par ptičah i kuliko kvara napraviju one gusenice, koje bi ov jeden par bil uništil.

Oralnice, polje, senokoše, vrta, sume i vinogradi na hiljada neprijatelja ima. Tu se zaderzavleju male ptičice i vno-giput jim je moči zahvaliti, da se je nam čeli plod nē uništil. Verujte dragi prijatelji, da skim više ptičah léče po zraku, stēm menje neprijateljov imamo na zemlji. Nemojte dopuštiti deci, kad ptičeka spazi, da mu je odmah vu rukah kamen ili strelica. Deca se

On netрпи protuslovljenje.

Gospodin Ružić zapušil si je finu, včera od gospodina fiškališa dobljenu, te se je zaputil na šetnju. Kraj njega je capkala mu kćerka Getica. Njezine oči nisu baš najveselije izpod čela vu sviet gledale, kak bi to njezinoj mladosti bilo dolikovalo; a tomu je bil i nieki razlog.

»Danas pojdeš smenom na »Koncert« u veliku ošteriju!« — joj je otac danas poslie obeda rekel, te je držal za segurno, da se bude njegova, puna veselog života kćerka tomu koncertu, a najmre Karolovoj muziki veselila. Ali ona je poslie dulje stanke tekar, malko smučena, pristala na otečvu ponudu, ili bolje, zapovied, kad se je na otečve navadne izreke zmisliła: »Ja netrpim protuslovljenje!« I j. smenom se neka nitko nepregovara. A d. je tako izbilja i bilo, to je znala ona, njezina mali i svi ostali, koji su šnjim posla imali. I danas već pri njezinom zatezanju s odgovorom se mu je čelo mrgodilo, ali se je kasnije razbistrilo, a on je samo potihio zmrmal: »razpoložena puc« i nikaj dalje rekel.

Dojdućemu van u »Škarjak«, mu je zla volja po ništo prošla, kad se je onde sa mnogim prijatelji sastal. Ali na Getici je bilo videti, da nije baš najbolje volje. Baš danas bi se imali sastati! Ona i on, vitki plavoki mladi, liepi muž, koj je svojom izobraženostju i finim snubljenjem njezinu ljubav predobil.

Sada je bila kasna jesen. Njezinoga oca stari poznanec dopelal je iz Villanya »lietošnjega« te ga je vudril na pipu. Sutra je nedelja, liepo jesensko vrieme. Sve bude po poldan na Villánjeru u Škarjaku, a u večer u velikoj ošteriji na Karolovem koncertu, koj je brš nedavno u Ludbregu od jed-noga gospodina čul, da ima mnogo liep-sih magjarskih komadov, nego su oni dosadni Leharovi valzeri — pak bude sada brš liepše igral. »Sutra je nedelja, pak bude sve išlo van na šetnju, a u večer na koncert, onda će i moj otac oditi na zabavu, a ja budem slobodna, Max, onda ćemo se sastati i zajedno na šetnju oditi.« Ovak mu je včera veselo obećala. Ona nije niti misliła, da bude njezin miesto svojem dvem prijateljji, ne na šetnju sobom uzet. Od toga

je dohadjala njezina snuženost, jer ona je misliła na svojega Maxa, koj nju negde sada na dogovorenom miestu sastanka, badava čeka. Klomu joj je danas, kada se je zapoviedi otečvoj morala pokoriti, dohadjalo na pamet ono otečvo: »Ja netrpim protuslovljenje.« Njezin Max je za sada još bil stoprv nieki mali občinski pisar, i ona je videla u duhu svoga oca, kad bi za njezinu ljubav saznal, srditoga pred sobom stati, kako joj sve ufanje na ženitvu s njezinim Maxom oduzimlje, dapače i potajne sastanke zabranjuje te udarivši šakom po stolu zaključuje riečmi: »I time je sad konec, pak punktum! A protustovje je netrpim — to znate svi dobro!«

Medjutim je došla s otcem u blizinu velike ošterije, i stari je sve bolje i bolje volje postajal čim su se joj približavali. On je samo očmi pozmrkaval, kak do hoče reći: »Ipak samo ja znam, gde se dobra kapljica dobi.«

Kad je Getica s otcem stupila u salu, jer je vani bilo već prehladno, bilo je već dosta gostov u njoj sakupljeno. Ono veselo raznoglasno mrmlanje, smijanje, šale zbija-

moraju od toga odevčiti. Kakov hasen ima nešči, ako s kamenom pogodi pticu i ona koja se tak raduvala sveto i nam, mrtva opadne doli. Zločesto srdce more imati on otec, koj to svojemu detetu dopusti. Kak mati javče za svojem detetu, kad ga Bog k sebi zeme. Kak pivčiju vu gnjzđici male ptice, kad jim mater nemilosrdno zakolemo! Kak tuguje mati za svoje dēte, tak ravno tuguje i ptica, kad nećimurne ruke odneseju mlade iz gnjzde. Nemojte to delati.

Po tudjih orsagov, naprimer po Francuzkim, fablice opominaju kre puta svakoga i »Nebantujte ptice, jerbo to su vaši najveći prijatelji!« Francuzko dēte već od mlada se vuči, da su ptice hasnovite stvari i da bez njih sadovno drēvo nigdar nebi plod doneslo. Prinās takodjer nebi bilo teško navčiti decu, da nebantuju ptice. Im dēte posluhne svojega oca, svoju mater. Ako ga doma opominju i dobre navuke davleju, nemislim, dabi takvo dēte gđa zločesto bilo. Od zločeste navade je moći dēte odevčiti, samo steplivni moramu biti. Probajte dragi roditelji, budete vidli, da nebude to teško islo.

Mi stareši pak moramu one braniti, koji nas braniju. Bez pameti je on človek, koj svojega dobroga branitelja zakole.

Prosimo vas: Nebantujte ptice!

Sprevod jednoga poštenoga starca.

Jeden stavec je preminul, spustil je dušu, koja sad već pred Bogom račun davlja od svojega života. Mislimo, da ju je Bog k sebi zel vu presvēli raj, jerbo je stavec nigdar vu svojim životu nikomu na škodu ne bil, nigdar je nikoga ne sbantuval. Više kak pedeset lēt je živel vu najvećsim poštenju i radosti vu Kotor občini. Po smrti zakopali su ga na strani cintora, to si je zaslužil on, koj je 1848-49-ga leta kakti 13-14 lēt staro dēte svojem slabemi branil onu domovinu, koja mu je po smrti niti mesta ne dala na cintoru, njegovu potromu tēlu. Na strani cintora vu jedni mali grabici počiva vu miru Božjem. Od drugoga orsaga, od druge vlade nebi bil si to zaslužil.

Otec mu je Legradski kapitan bil, dedek

pak Nagykanizsa varaša birova. Stavec je splemenitoga roda. Lēpo imanje je imal, koje je poleg svojega dobroga srđca sgubil. Potlam kakti činovnik je služil orsaga. Ostal je sam bez nikoga, bez ničesa, bez kruha.

Nećemo njegov čeli život spisati. Nēje bantuvajl njegov život, njegva smrt nikoga. Samo njegov sprevod bantuje nas. To hoćemo spisati.

Nēje vu turnu zvonil nišči, nēje sprevalajl mrtvoga školnik, nē mu je posvetil groba pop, koj je prekratil cirkveni sprevod.

Zakaj? Im je rimokatolik bil, nē je zaklal nikoga, nēje izdal svoju domovinu, kak on, koj ga nēje štel pokopati. Kaj je anda zagresil stari mrtvac s imenom Somogyi Baka György? Kaj je zagresil proti Lajtman György tamošnjemu bezdušnemu administratoru, da ga je tak uvredil vu grobu, da su nazoćnim suze curele po obrazu?

Nē se je spovedal! Lēpo je to od svećenika, koj to zahtēva. Proti tomu nēje smeti reći nikaj.

Ali tu moramu postati na jedno rēč. Pitamo: Kaj se sgodi s onami na stoline i na hljada ljudstva, koji se ne spovēju, morebiti niti jednoga ne pokopaju s cirkvenim sprevedom svećeniki? Ako bi to istina bila, kaj je jedna baba rezglasila, da Somogyi je zrekel vu betegu, da se takovomu plebanušu nebude spovedal, kaj je svoju domovinu izdal, ali je smeti svrhu osobnoga sbantuvanja cirkveni sprevod zatajiti? Vu takvim položaju ali je nē dužnost svećeniku grēšno dušu na pravi put spraviti, k Bogu ju obrnuti? Ako pak nēje mogućen svojom znanoštom to napraviti, ali mu je nē dužnost za grēšno dušu Boga moliti, da nedođe vu prokletstvo? Mi tak mislimo, da svakomu svećeniku je to prava dužnost, koj našu katoličku veru veruje i Kristusove muke nazvēšća!

Ali najte dragi medjimurćani misliti, da to je bil zrok. Zrok je to, da tamošnji posten notariuš Hajdu Lajoš s dobrim srdcom je starca k sebi pregrnul već pred desetimi lētmi i njega hranil i oblačil, kak svojega dobroga Očca, kak to naša katolička vera odnas zahtēva. On ga je premiluval i poštu-

val nē samo kakti 48-ga leta glasovitnoga viteža, neg kakti človeka.

Svrho toga je imel srēbu taj plemenite duše plebanuš na starca. To je bil njegov odgovor na pečuhski sud, kojega je sgubil i tak drago platil. Morate se sad bojati vi posteni svedoki, koji ste vu Pećuhu proti njemu svedočili i ako čutili budete, da se vam preblizava zadnja vura, pobegnite dalko iz Kotora, jerbo vaše mrtvu tēlo nemore tam vu posvećenu zemlju dojti.

Ali najbude osvedočena ova duševna hiēna, da svetoga pisma reči i njega postigneju. Naj pazi, da gospodin Bog, koj je obernas, njemu niti tak malo grabicu nebude dopustil na ove domovini zadobiti, kaku je on jalen bil staromu Honvēdu.

Iz ovoga neznajućega groba smirum bude jeden prst kazal na onu tigrisku srdce, vu kojem je nikakvo poglavito čut neostavil Stvoritelj neba i zemlje.

Somogyi Baka György Ti počivaj vu miru Božjem!

Tebe je itak rad imel Stvoritelj, jerbo na tvojim sprevedu nēga bilo niti jednoga izdajnika. Počivaj vu miru na ovim mestu, koje je za krvoloke odredjenu. Posvetili budeju tvojega groba oni, koji se požurili budeju svoje filēre aduvati, da skim predi ti postaviju na tvoj neznajući grob jedno lēpu križnodrēvu!

Poslušaj Lajtman György, naše vere svećenik, kaj govori svetopismo: »Denes Meni, zutra Tebi!«

Izpit zbiráčov.

(M) Novi zakon o zbiranju ablegatov izreče, da svi oni zbiráč, koji su šesti, ili čelrti razred pućkih školah zvršili, budu dobili juš k zbiranju, ako niti neplaćaju toliko štra, koliko zakon potrebuje.

Pokehdob vnožina takvih zbiráčov nemaju vu ruki školske svedoče, ovi budu si morali nove svedoče izprositi od one škole, gde su se vućili.

Ako pak nebi svedoče dobiti mogli, (ako bi se školski dnevniki izgubili) ovi budu morali izpit položiti, da se zna, da su

nje i časami cingetanje, one liepe starinske magjarske arije, rukami pleskanje kad je Karolova banda jednu odigrala, jer je koncert odmah drugo lice dobil, nego onaj, dani u Ludbregu prije nekog vriemena, gde je siromak Karol dal same one dosadne Lehrove valćike igrati, a niti jednu, onu pravu, — korenitu magjarsku vižu; a valjda k dobroj volji i dobra kapljica svoje doprinášala, koja je i Geticino srdce sve više i više budila te joj u fantaziji liepu budućnost pred očima malala. I dok je ona ovako za svoju budućnost, polag oca si na klupi sedeća sanjarila, dogodilo se je nekaj, kaj joj je srdce do želućca dole pritisnulo, a ona je k tomu prebledela kak friško pobielena stiena.

Njezin Max, na kojega je podjedno mislila, stvori se na jedan krat med salnemi vratu, te poslie kratkog razgledavanja, zapazil ju je već pri njezinem stolu s oćem sedeti, te je odmah svoje korake upravil proti još jedinomu praznomu, neposednutom stolcu kraj njezinog oca. — A Bože, kaj mu je dospelo? — Jeli je obnorel — ili koja ga je nevolja jahala, sada se odkriti

a mozbit još k tomu i njegove odnošaje naprama njoj. To bi moglo u tvrdokornosti njezinog oca sve pokvariti, dapaće do temelja razoriti! — Ali Max je najedan krat vzeil na se ozbiljno lice te se je tak pričimil, kaj da polag sedeću Geticu niti nepozna, kaj je bilo vrlo pametno od njega, te je samo uljudno staroga zapital, jeli je stolac razpoloživ, ko tu pri njihovem stolu prazen stoji i onda zaprosil, jeli mu je dozvoljeno u njihovo društvo se na rećeni stolec sesti. Ovako je med izobraženimi ljudi navada prikupiti se u nepoznato društvo, na kojem javnom miestu.

»O, drage volje mladi gospodin! Samo se izvolite sesti!« — odvrati dobrovoljno, posmehe stari Ružić; a Max na to zahvaljuć se zauzme miesto. Sada tekar se je u dievojćini glavici pričelo bistrili. Siegurno je badava oćekival ju na dogovorenom miestu, a valjda i u blizinu njezine kuće došel, pak je mozbit videl obodvojuću oditi, ili se i jućerašnjega spomenka sa Getom sietil, kad mu je povedala, da oćac danas ide u koncert. Jednom riećju, on je nje sledel, a sada se je potajil tobož, da je on posve stranjski,

samo za da more nesmeteno u njezinoj blizini ostati. Makar da je njoj ta misel bila povoljna ipak joj je srđce čvrsto tuklo od straha, da se nebi kojom nehoteće izustienom riećju ciela njihova tajna odkrila. Niti ga poglednuti se nije podufala. Tim više pak ju je veselilo, da se je gospon Ružić na Maxa raznim pitanji obraćal, dok najposlie su ostali obodvojuća u dubokom razgovoru; a veselilo pak ju je i stoga, jer Max je bil fini i mirni dečko, pak je bila siegurna, da će se gospodinu Ružiću svojim liepim i uljudnim ponašanjem dopasti, a to bi opet bil korak bliže k njihovomu cilju.

Pri takovih zabavah se svašta na prodaju nudja. Jedna žena je okolo po sali hodila košarom na ruki, te nudila svakojake sladkise, druga je nudjala karte razglednice, i kočevar je došel s pomaranćjami i numeruši za lutriju. A kad je med temi svemi veselicami Karol potegnul po guslah i zasviral Egresy-evog »Komáromi emlők«, onda je bogme i gospon Ružić po tiloma ovu prekrasnu ariju gundral i nogom si takta davala. »Ovo njim je, znaju, za me najliepsa pjesma, koju smo mi mladići godine 1848

četeti, ili šesti razred pučkih školah zvršili; tojest, da znaju čitati i pisati.

Vlada je vezda izdala jednu naredbu, kak se more dokazati, da je gdo zvršil pučku skolu?

Vu kojoj školi se iz knjigah (zapisnikov) dokazati more, da je gdo barem dovoljno zvršil četrti, ili šesti razred pučkih školah od 1900—1901. leta računajuć, on se k ravnatelju, ili učitelju mora obrnuti k onoj školi, gde se je učil. Tam bude svedočbu dobit, po kojoj bude imel juš zbirati.

Vu kojoj školi pak nebi mogli zbirati svedoči dobiti, oni moreju izpit položiti pred jednom komišijom i to vu ovoj obćini, gde kotarska oblast (varmegjinski veliki sudci) stanuje. Predsednik ove komišije bude veliki sudac, člani budu: drugi varmegjinski činovniki i učitelji. Vu komišiji mora jih biti sveskupa najmenje tri članah.

Letos moći je položiti izpit vu mesecu majušu, a potlam vu februaru. Vreme izpita se mora na znanje dati. Za izpit nije treba nikaj platiti. Svaki more izpit položiti, koj je izpunil 24 letah.

Na izpitu mora svaki dokazati, da znade čitati i pisati, i to tak, da bude pred komišijom najmenje pet redov čital stampani članak iz čitanke, ili od koje druge knjige i dva reda putem diktiranja pisal. Koj nebi znal magjarski čitati i pisati, slobodno položi izpit vu svojem materinskim jeziku.

Koj je dokazal na izpitu, da zna čitati i pisati, on bude za navéke valjanu svedočbu dobit, s kojom bude imel juš zbirati aبلغata po temelju zakona XIV-ga izdanog leta 1913 ga.

Od ovoga zakona budemo jošće više pisali vu naših novinah.

Vu komišiju za megjimurskih zbiračov izmed navučiteljah, kak se čuje, bude minister školskih poslov imenuval: za kotar Čsáktornya i Perlak Brauner Lajoša ravnatelja iz Čsáktornya, za kotar Alsóéndva Danitz Sándora ravnatelja iz Stridóvára, a za kotar Letenye Pataki Viktora ravnatelja z Kotora.

Dragi Medjimurci i Priatelji moji!

Ljepo su nam Gospodin Urednik vu naše Medjimurske Novine, od poljodelstva sastavili članak, vu 22-gim Br. naprimer od kukorice repe i od kuruze, da kako se ima »— pripraviti zemlja, za oranje. Piše se, da treba dobro v jesen zorati a na protulete samo dobro povlačiti i kuruzu posejati za mašinom. — Dragi Priatelji moji, neide ovak, zato, kajti za vsaki beteg je ni jeden recept samo, niti vsaka zemlja nije zato. — Samo turska detelica istrošena se mora vjesen dobro izorati, i onda v križ—kraž povlačiti, dobro je i pravu detelju tak pripraviti, samo ako nema vunjoj vnogo perike, nadalje vam pišem, da sam ja to već izprobal i jako sam se opekul prez ognja, i to zato, da sam na jesensko oranje na kuruzišću pod branu na protulete zmašinom kuruzu posejal, samo pol mekote, i mislil sam si, da bu moći kkaniti zemlju i kaj je bilo? Drač je žisel i pregosti a kuruzu preredka, posla puno, hasna malo. — Nego zaječmen je za istinu naj bolje v jesen dobro izorati i jednake brazde skup složiti, da nebudu grabe po zemlji. Ja već 5 let tak sejan. Lanjsko leto sam dobit 15 metercent na 1 mekoli ječmena i to lópoga, — Anda dragi poljodelci, davsi dobro znate, da je lanjsko leto bilo vnogo deždja, i jako je zemlja vsedena, ali zbita, a ovu zimu je skoro nikaj ni premrzla. Zato bude letos se žlo oralo, a kad dojde suho, vreme i vetrovje vu aprilu, kada se počne kuruzu sejati, sigurno se moramo bojati hudoga oranja i ktomu puno grudja i pažnja. Pitanje stoji s kakvim načinom se bude zemlja pripravila za kuruznu setvu? Na to vam, moram odgovor dati. Takve brane nema niti jeden gazda v Medjimurju, s kojom bi mogel gospodar grudje potučti i vu drobnu zemlju postaviti za setvu kuruznu, i ako bu sejal vsaku drugu brazdu, na onu štilicu, koju imaju na oruicaj, a sejal bude pod pažju i grudje, pitanje, kaj bu mogla kuruzu izhajati izpod debele brazde? A ja vam odgovarjam, da je malo bude vun izišlo. Za mašinu si je moći pomoći sejati na 6 centimetrov globuko. I pitanje, kak i skim se

more zemlja dobro zdrobiti i porahliti? Priatelji moji, tu vam je naj predi dober na perjeni valj železnimi špicami. Ako znjita se ide dvaput po jednim tragu, takvoga grudja nema vu celim Medjimurju kojega takov valj nepotere i zemlju lépo zdrobi. Onda još dobro povlačiti, s dobrum branam, a na to z mašinom sejati je čisto letko. A da posejaš kuruzu, onda ti je potreben gladki valj i žnjim si lépo spegláš svoju zemlju, jer nepovaljana zemlja ostane redko i posusi se naglo od vetra i sunca, a kuruzu potrebuje gostu zemlju, da ima kam korenje pušcati. — Meni je to povedal kursanski Krassovecz Otto, dober gazda, koj svoje polje dobro obdelava. A sad vam opišem železni valj. Naj predi ga treba lépo naokrug stesati, onda pohobliti, a da je valj dobro okruženi, onda si vzemi jednaku letvicu 1 meter dugu i počni ga linirati na 3 cole široko; i nesmi se jednako linirati, zato, onda bi si zobci dosli vjednaku liniju, nego se more tak, da počnes od kraja na sred valja, onda treba na drugoj strani liniju dogotoviti. To mora biti malo kak vreteno i tak do zadnje linje na pol okolo splajbasom narisati. To je zato da svaki klinec dojde svoje mesto. Ako bi bili vsi vpravnoj liniji, onda bi valj pokal, dabi se zobci nabijali. Valj nesmi preveč dugi biti, dosta je 1 meter i 60 centm, a zobci 8 col duga, treba njih najmenje 240.

Koj bi štel imati dober valj, naj se potruđi do mene v Drávavásárhely ja mu ga tak složim, da bu čisto zvdovoljen žnjim, i to poleg pogodbe, kak se naravnamo ili pogodimo; i drevo si sam mora priskrbeti.

(Drugiput dalje.)

Kiekár Lukács.
Drávavásárhely.

KAJ JE NOVOGA?

— *Svim našim poštuvanim predplatnikom, čitateljem i suradnikom srečne vuzmene svetke željimo.*

— *Prosimo naše poštuwane predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.*

rado spievali, — rekel je gospodin Ružić prama Maxu, te ga je obišel spomenek na mladost — »je, je, to je bilo drugo življenje!« — zdehnul si je, te se je, kakti u tom hipu domislil, da mladost spada k mladosti, i da prama Maxu rekel, pogledavši si danas naprdno tihu kćerku: »Gospodin Béry, neka se vmene smenom za miesta, pak neka mojoj Getici pretiraju muhe, koje danas ima u glavi; mozbit se budu i sami bolje zabavljali s mladom pucom, nego smenom starem ktipanom.«

Getica se je lecnula na te otčeve rieči, ali ne od straha, već od veselja, kad je previdela, da stari nema niti pojma o njihovom poznanstvu i skrovnoj ljubavi, pak je onak u svojoj veseloj uzbuđenosti hotela nekaj reči, ali gospodin Ružić joj pretrgne rieč: »Pucka, mirna budi, ja netrpim protuslovje!« — No, em protusloviti niti nije Getica kanila, već joj se je od radosti nekaj hotelo kroz usta posmeknuti. Kak su se mladi medju sobom držali kak stranjski, koji se do danas nisu videli, tak je staromu Ružiću imponiralo mladoga Bérya držanje naprama njemu i njegovoj kćerki, pak je

mladiča sve više i više, radi njegove uljudnosti obljubil tak, da je žnjim zamienil pri stolu miesta, te ga posadil kraj kćerke.

Konačno, svemu je jedan krat kraj, pak je i koncertu bil konec, a posietitelji su se pričeli razhadjati. I gospodin Ružić se je svojem od stola stal i zaputil domov. Max se je ponudil, da će njega i Geticu do doma sprovesti i odmah dievojku prime pod ruku, stari pako cigarom u ustih lépo lagano za njimi. Dakako, da je užitu dobru kapljicu čutil i u nogah, pak je onda došlo tako, da je putem na čase zaostajal. Onda je niekom dopadnostju promatral naprvo iduće mlade pak je posmiehavajuć se mrmal: »Za pravo, ovi dva mladi bi čisto dobro skupa pasali! — Dobra puca, Getica, kak je danas lépo poslušna! — A taj mladić, — videti je, da mora vrlit mladić biti. On bi moju kćerku mogel sretnom načiniti...« A ova dvojica su na staroga skoro posve zaboravili; zaljubljeni si imaju uvijek puno i svašta pripoviedati. —

Pri kućnih vratih je gospodin Ružić Maxa pozval, da ga na skoro posieti; a kad je poslie Getica bila sa otcem sama, hotela

mu je onak diplomatski razložiti, da Max njoj ipak nije posve stranjski; ali stari misleći u prvom hipu, da će ona izraziti svoje nezadovoljstvo nad pozivom toga stranjskog mladiča, pretrgne ju odmah pri prvoj rieči: »Puca, ja protuslovljenje netrpim! — Ja sam mladoga gospodina Béry — a pozval, a jeli to tebi po volji ili ne, meni je sve jedno!«

Sad joj dojdru rieči njezinog Maxa na pamet, kojimi ju zaklinje, da o njegovoj osobi otcu si nikaj negovori, jer on mu se sam kani dopadnim učiniti svojim liepim i uljudnim ponašanjem. —

Anda dobro! — Ona je znala mučati. Otac neka radi jedino po svojoj volji. —

I izbijala! Dojdućeg fašenka bude svašta u kući gospona Ružića. Liepa Ružićeva Getica će se vienčati sa mladim, sada već notarjušom Maxom Béryem. Njezin otec to pod svaku cieniu hoće, jeli joj pravo ili nije — jer »on netрпи protuslovljenje!«

Em. Kollay.

Na Vuzem.

Od kad zemlje pian,
Bil je dokončan,
Sunce razavetiva dan.
Nije te radosti bilo.
S svu zemlju napunilo.
Kak Vuzmene dni,
Kad Neumrli.
Kristuš je od smrti stal.
Glas radostne Alleluje.
Svuda se po zemlji čuje,
Te Vuzmene dni.
Pjevajmo i Mi!
Alleluja Jezuš!

Trnjeva kruna.
Leakeće ona,
Kakti Zorja juternja!
Več ne pika svete glave,
Venec je kraljeve slave,
Kapijice krvi.
Njeni biseri,
Kak utrinjaju lepo.
Alleluja! Vjenac zmaže,
Alleluja! Cene drage,
Primi cjelov moj!
I veseli poj,
Alleluja Radostne!

Krv je prelejal,
Križa smrt prestal,
Zgroba slavno gori stal!
Zvršil za nas krvavo je,
Delo odkupljenja svoje
Iz krva vele,
Rane petere
Kak Sunce mu svet'je se.
Svladal pekla moć i smrtje.
Alleluja! Raj odpr je,
Sad narodom svim.
Da slijede za njim, —
Alleluja v sveti Raj.

Križa prealadko,
Drvo blaženo,
Budi nam pozdravljeno!
Zastava nam smo zna, čista
Pofarbana skrvmju krista!
Izvor Sreć za nas.
Svetoj Raja kras.
Zdravo! zdravo! vječni čas!
Alleluja! Plod življenja
Nosilo si Odkupljenja.
Na tebi je svet,
Skanvanja otet.
Alleluja križ presvet!

V zarnem još svitu.
Vidim lestvicu,
Cavle, klešče, sulico.
Vdrage kamenčke kvovano
Ljeskat će na sudnjem danu
To Orudelje.
Ki nosilo je
Jezuš sveto telo!
Alleluja! Alleluja!
Sveti Raj se nam ponuja,
Daj nam Jezuš to,
Pjesmo vuzmeno.
Pjevat v Raju vekivečno!

M. Kutnyak.
zvonar.

— **Glaž.** Albert Jánoš birkaša pes je ostekel i sgrizel je birkašovu ženu i dčeta. Kad je doktor k hiži došel, da previzitira žensku, bedasta ženska je čelo stvar zatajila i napitanje takov odgovor je dala, da se s jednim glazom porézala. Na sedmi dan je ženska sbetežala i opet su po doktora poslali, koj je taki previdel, da je ženska ostekla. Za par vur počela je sve iz sebe doli trgati, gristi i drapati tak, da su ju morali vu vuzu deti. Drugi dan med strahovitinami mukami je vumrla. Dčeta su vu Budapešt odpeljali i njega morebiti svračili budu, ako nebude prekesno. Nigdar nje smeti zamučati, ako človeka pes ili maček vgrizne, makar je i zdrav.

— **Vu Duni.** Vu Upešti kre Dune je nakladal Gattein Jakab svakojačku robu. Konji su se hitro splašili i zesimakup su vu Dunaj odleteli. Predi kak bi pomoć bila došla konji i kućiš su se zaljali.

— **Zlo je vu Albaniji.** Grki nečeju ostaviti Coricu i poleg toga velike krvne bitke su dan na dan med grčkami bandami i med albanci. Vu čeli Albaniji je velika pogibelj. I Vilmos kralj nemore red napraviti jerbo neima soldatciju. Nekoliko žandarov ima samo, koje tudji oficiri vodiju i snjimi si nikaj nemore pomoći. Vu veliki sili zapomoć prosi europske vladare, da naj napraviju jedenput nekakov red. Taljanski kralj naprošnju odmah je poslal četiri taborke ladje napujene soldatcijom. Kak se vidi vu Albaniju medjunarodsku soldatciju budu spravili, koja bude na odsnutrašnji red pazila. Smešanija je stém vekša, jerbo grčki soldati i šeregi podpraju epiruske bande, koje su ~ najnovšešmi puškami, štuki i mašinpuškami oburužene. Nazadnje se pak lahko nazat sve poměša poleg Albanije.

— **Spiritus.** Miklóssy Zsuzsanna sluškinja na spiritus je kavu štela kuhati. Kad je spiritusa vuzgala, tak je to nesrečno napravila, da vu ruki deržeča flaša spiritusum je eksploderala. Vu onim hipu je nesrečna puca sva vu plamnu nastala i doklam je pomoć došla, tak je sgorela, da je predi vumrla, kak bi ju bili vu špital spravili.

— **Šala.** Dékán Miklós székesfehérvarskoga sedemdeset lét staroga težaka je jeden nepozuani inuš na smrt strelil. Kad je Dékán vu krčmu išel, taj nepozuani inuš iz šale je nanjega naperil revolvera. Revolver se je s nenada sprožil i Dékán je mrtev se zrušil doli. Krvoloka iščeju.

— **Puška.** Magyar Ferenc keckemčti gazda na koli se je vozil napolje. Poleg sebe je nabito vadasko pušku imel. Kak su se kola na jednim kamenu odhitila, puška se je sprožila i čela hit je gazdi vu črevu odletela. Kak su ga vu špital pelali, na putu je vumrl.

— **Vužgal je postelju.** Gyegyiczki Albert szentesi stavec zlo je živel svojom ženom. Stavec je minuču nedelju pijan došel dimo svrho česa ga je žena jako zašpotala. Kad se je ženska na večer legla i zaspala, stavec spetroleumom potejal postelju, legel se je kre žene i vužgal podsobom postelju. Doklam su susedi vu sobu vdrli, obedva su već tak zgoreli da su na kratkoma vumrli.

— **Zaklali su jednoga junaka.** Bácsalmásu Novak Pavel devetnajst lét staroga dečka su pajdaši željeznami botami stukli. Mladi človek se je dimo odveknel i tak je stvar povedal, da je opal i jako se je pobil. Vnedelju se mu je jedna rana na glavi počela gnojiti i drugi dan je već mrtev bil. Žandari su pozvedili, kaj se je pripetilo i počinitelje su polovili i vu rest odegnali.

— **Nesreča težaka.** Vu magyárovarski patronfabriki vpetek popoldan je Schmiadt Jozsef težak stare patronne premetal. Kak je to delal, jeden patron snenada se je vužgal, tojest sprožil i težaku je eksplodacija obedv ruke doli vtrgla i črevu širom reznesla. Odmah je vumrl.

— **Sgoreči melim.** Vu Aknazslatini veliki ogenj se pripetil. Vu melinu benzinator je eksploderal i čelo stanje je za par minut vu plamnu bilo. Vatrogasci i jedna kompanija soldatov je odmah na lice mesta postalo, ali zabadav su se trudili i mučili, nē su mogli ognja potišiti. Čeli melin, vnogo mele i zrnja je zgorelo. Kvara su prek stodevetdeset jezer korun prešarcali.

— **Zaklani zrakoplavec.** Jeden francuzki zrakoplavec sa jednim kaprolom iz Casablanke je vu Fe/ štel odleteli. Na putu se je aeroplan pokvaril i putniki su na zemlju morali sest. Kak je aeroplan na zemlju sel, od više stranih su doleteli divji afrikančani i obedva su zaklali. Aeroplana nemoreju nigdi najti.

— **Zakolem ženu.** Olah József nagyváradski zidar smirum je jako strahu bil za ženu. Ženska se je toga navolila, ostavila je muža i vu Budapešti je vu službu stupila. Oláh je zanjom odišel i štel ju je zaklali. Dvapat je strelil iz revolvero na žensku, ali kuglje su nē smrtne rane zrokuvale. Kad su policaji prijeli atentatika, oyak je govorił: „Nē mi je žal, kaj sem napravil. Kad iz rešta vun dojdem, opet budem se trsil, da ju zakolem.“

— **Pokradjena pošta.** Jámbar Mihály budapeštinski poštar doklam, je na tretji stok odnesel peneze, nešči mu je pošatarska kola porobil. S folišnim ključom je jeden nepoznati lopov odpral kočiju i zel je vun trijezero korun. Potlam vu prijeli Nagy Mihály slosarskoga detiča, prikem su skorom još čele peneze našli. Tolvaja su zaprli.

— **Nori človek.** V tork po polnoči vu Budapešti na Andrassy putu jeden gol človek je s odprtim nožom drkal. Policaji steškom mukum su vlovili človeka i na policiju su ga odtirali gde je doktor prepoznal, da je siromak čisto obnored. Odpeljali su ga vu ludnicu.

— **Zaljubljeni rekrut.** Kovács József monorski junak jako se je rezalostil, da mora na tri leta nuter rukovati. Zaljubljeni je bil Serecs Lidia tamošnju devojku i nebi ju bil rad ostavil. Kupil si je revolvera i kad je dan došel za nuter iti, odišel je k puci i triput je nanju strelil. Potlam pak je sebe vu glavu. Puca je odspravila, takodjer i junak, kojega su sad svrho toga minući tjeđen na šest mesecov rešta odsudili.

— **Samoubojstvo vu kavani.** Blacsek Vilmos zemeljskoga ministeriuma činovnik v četrek vjutro ob šesti vuri stupil je vu jeden budapeštinsku kavanu, zapovedal si je kavu i stēm se je doli sel. Predi kak bi kelner kavu bil donesel, zel je revolvera naprē i strelil se vu glavu. Mrtev se je iz stolca doli zrušil. Vu jednim žepu su list našli, vu kojem piše, da se je čelo noć potepal i za svoju milu plakal, koju je nē mogel pozabiti. Zaručnica mu je pred nekajim danom vumrla.

— **Zaklaj je mater.** Vu sopronvarmegjinski Mudon občini januara 31-ga vumrl je Horváth Janoša dovica. Kak sad iz Soprona pišeju, tamošnje redarstvo od pokojne ženske snehe je lista dobilo vu kojem piše, da njezin muž Horváth Antal je sam zaklal svoju pravu mater. Redarstvo je odmah dalo prijeti Horváth Antala, koj je strahoviten čin nē tajil. Povedal je, da mali i sneha su se smirum svajuvale i kad je nesrečni dan pijan došel dimo iz krčme, pograbil je spavajuču mater i tak ju je spostelje doli hitil, da je odmah vumrla. Nečimurnoga človeka su predali sudbenomu stolu.

— **Krvni dvoboj.** Vu szombathelyski kasarni je minući petek pred poldan krvni dvoboj bil. Issekutz Lajos husarski i Millits Tódor ulanerski lajtinanti su se nekaj vu kavani postricali i poleg toga su dvoboj imali med sobom s mehkami sablami. Kad su drugoč zahrumeli jeden na drugoga Issekutz je takov vudarac dobil na glavu, da je ves kervavi se doli zrušil. Doktori su mu ranu svezali i vu špital spravili. Vu špitalu je još nē k sebi došel i doktori tak misliju, ako se mu rana gnojiti počme, nebude živ ostal. Kakva hurmasta sega je dvoboj.

Nekaj za kratek čas.

Pelja se je otec sinom vu ladji prek Drave. Olec je od veslanja već čisto odnemogel, zato je rekel sinu: Jandreč, samo jako veslaj, gda dojdemo dimo, ako nam Bog da, budemo debele gambalóce na večer jeli.

Sin: „Ej japa, japa! kaj nam to hasni, ako nam Bog da debele gambalóce, ako je pak mama nebuda šteli skuhati.“

Gabona árak. — Cienai árték.

mmázsa	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza	Pšenica	21 50—
Rozs elsőrendű	Hrż	16 00—
Árpa	Ječmen	14 00—
Zab	Zob	13 50—
Kukoricza	Kuruza suha	13 50—
Fehér bab új	Grah beli	17 00—
Sárga bab	„ zuti	15 00—
Vegyes bab	„ změšan	15 00—
Kendermag	Konopljeno seme	16 00—
Lenmag	Len	18 00—
Tökmag	Košćice	22 00—
Bükköny	Grahorka	17 00—

Ön megtakarít

babkávét egy kis adag „Franck” hozzáadásával. — Ezen előny abban keresendő, hogy a „Valódi” :Franck: a babkávét ízéhez az itt rendelkezésre álló összes pótlékok között a legjobban hasonlít.

mg em 80/26118

Az Arpád-utca 3. sz. házban egy

nagy pincze

kiadó.

Bővebbet **Strausz Sándor** könyvkereskedésében.

14. sz. 1914.

Árverési hirdetmény.

Atulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíróóság 1912. évi V. 65/8 sz. végzése következtében Wollák Rezső ügyvéd csődítmegegondnok vagyonbukott Fink Ferencz elleni csődüggyben csődleltárban foglalt és 3176 kor. 34 fillért kitevő követelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíróóság 1912. V. 65/8 sz. végzése folytán Csáktornyan a kir. bíróság épületében em. 8/7. a. leendő eszközlésére

1914. évi április hó 18-án d. e. 10 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-c. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfogadati.

Csáktornya, 1914. ápr. 2.

868

Hepp Ede, pekar Csáktornya

Rákóczi-utca hízó broj 18. poleg Kraljevskoga suda.

Ima takaj trgovinu od najbolše vrsti

v a p n a .

Koji treba za zidanje, može ga dobiti u svako doba doma pri njemu uz najfalešu cieniu. Koji treba cielei vagon dobi vapno čisto fal.

Tržim takaj razciepana suha bukova drva i lapora na vagu.

868 08-*

Egy jó karban levő és jóforgalmu

szikvizgyár

eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

864 1-*

Elsőrendű menyasszonyi ke-lengyék, összes fehérmű árak u. m. vásznak és asztal-neműk legjobb minőségben és legolcsóbban beszerezhetők

Deutsch Lázár áruházában, Vazárdin, Vetrovičev-trg 16. - Telefon 42.

Nagy választék szőnyegekben !!!

Grozdciepak!

Za prodaju je u najbolšim vrstu I. klas kokvoči 1 i 2 godišnji; nadalje direkt plodonosan crven Delavare, kao što Tokaj-Hegyaljaaiski, korjeniti Riparia Portališ i odlični vini u jeftini cieni se moreju dobiti.

Molnár Mihály, abaujszántól stanovnik. :: Cijenik zabada.

10

MIELŐTT

cipőszükségletét beszerzi, nézze meg **KELEMEN BÉLA** áruházának cipőkirakatait, hol a legjobb gyártmányu legdivatosabb úri-, női-, leány- és gyermekcipők a legnagyobb választékban raktáron vannak és legolcsóbb szabott árakban kaphatók.

INGYEN KAP minden vevő minden pár cipőhöz egy doboz cipő-krémet !!

Ezuttal felhivom a nagyérdemű közönség becses figyelmét újabban bevezetett **fiú ruháimra, fiú- és leányfelöltőkre**, melyekből a legolcsóbbtól a legjobb kivitelig raktáron tartok. Vidéki megrendeléseket postafordultával eszközlök és választékot szívesen küldök.

KELEMEN BÉLA - DIVATÁRUHÁZA - CSÁKTORNYA - FŐ-ÚTCA

TÁJÉKOZTATÁS

EVELEZŐ-LAP ujdonságok

művészi kivitelben nagy választékban kaphatók:

(Fischel Fülöp) STRAUZ SÁNDOR
könyvkereskedésében.

Ujdonság!

Paganini hegedű-zongora

a legnehezebb hangversenydarabokat művésziesen játsza.

UJDONSÁG! Mozitulajdonok! A gépész igen könnyen kezelheti a zenélőgépet és a képekhez való darabokat választhatja. — Villamoszongorák, Orchestrionok, Phonoia, Ducanola, 700 koronától feljebb. — Zongorák, pianóok, harmoniumok olcsó áron, részleltetésre, jótállás mellett.

Helyettesít egy egész zenekart.

Szállodák, kávéházak, vendéglők, éttermek részére pénzbedobással. — Rövid idő alatt lelőrszti önmagát.

SCHMIDT EDE CSÁKTORNYA.

**felséges ízű fehér vagy arany
sárga csemege mézet**

5 kg-os csinos postadobozokban 10 K-ért szállít bérmetve a

„MÉH“ a magyar méhészek értékesítő szövetkezete,
Budapest, Váci-ut 108 af. Szakkérdésekben díjtalan felvilágosítás!

Progress

egészségügyi cigaretta hüvely és papír anconarcotica
vattával ♦ Kapható: Fischel Fülöp (STRAUSZ SÁNDOR) papirkereskedésében Csáktornya

A legelőkelőbb
A legmegbízhatóbb
A legjobban szerkesztett
A legnagyobb terjedelmű
A legfüggetlenebb

budapesti napilap

AZ UJSÁG

Munkatársai a magyar zsurnalisztika, a magyar irodalom legkiválóbbjai.

Felelős szerkesztő: GAJÁRI ÖDÖN.

Szerkesztő társ: Dr. ÁGAI BÉLA.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre . . . K 28.—

Fél évre . . . K 14.—

Negyedévre . . . K 7.—

Egy hónapra . . . K 2.40

AZ UJSÁG előfizetői a DIVAT SALON-t negyedévre

:: K 2.50 kedvezményes áron rendelhetik meg. ::

Megrendelési cím:

Az Ujság kiadóhivatala Budapest, Rákóczi-út 54.

929—1914 szám.

Hirdetmény.

Muraszerdahely község képviselőtestületének 14/jk. 1914. számú határozata folytán közhirrre tétetik, hogy a községben évenként tartani szokott négy országos vásáron a

helypénzszedési jog

a folyó 1914. évre nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek 1914. évi ápr. hó 19-én d. u. 2 órakor a körjegyzői irodában bérbe adatik.

Kikiáltási ár 1000 korona.

Arverési feltételek a körjegyzői irodában betekintheők.

Kelt Muraszzerdahely, 1914. évi ápril hó 9-én.

LUKMANN NÁNDOR

körjegyző.

Fischel Fülöp

STRAUSZ SÁNDOR

könyvnyomda, könyvkötészete,
könyv-, papir- és írószerkeresk.

Csáktornyán

A legújabb gyorsajtókkal és segédgépekkel van felszerelve. Elvállal minden néven nevezendő könyvnyomdai munkákat, a legjutányosabb árak mellett.

Könyvkötészetében mindenemű bekötések a legpontosabban és jutányosan készíttetnek el.

Iparos és kereskedő előfizetőink cégét
a rovatban díjmentesen
közzéljük

Iparos és kereskedő előfizetőink névjegyzéke

Iparos és kereskedő előfizetőink cégét
a rovatban díjmentesen
közzéljük

Börkereskedő: Mayer Testvérek Csáktornya	Eredeti Singer varrógépek: Singer Co. Csáktornya Arpád-utca	Kötélgyártó: Dornik Rezső Csáktornya	Vendéglők: Hajas József Csáktornya Pecsornik Ottó Csáktornya Hencsey Gábor Csáktornya Antonovics József Csáktornya Budai József Csáktornya Horváth Mihály (Fehér galamb) Csáktornya Deutsch Jenő Csáktornya Kelemen Imre Csáktornya Prusácz Alajos Csáktornya Deutsch Zsigmond Csáktornya Schlesinger Mór Csáktornya Bagola István vendéglő Csáktornya »A vasúthoz» Kisszabadka Singer Salamon Drávanyagfalu Sőtörty János Drávanyagfalu Novák József Drávanyagfalu Deutsch Adolf, nagyv. Drávavásárhely Kovács Mihály korcsm. Drávavásárhely Leitmann Balint Szentilona Feigelstock András Budapest, VII., Klauzál-tér 13. Kisszabadka Kozjak Mihály Szentilona Baumhaack Rezső Ráczkan zsa Sosterics István
Borbély és fodrász: Nádasdi Nándor Csáktornya Mik Szilárd Csáktornya	Fényképész: Ifj. Kovács István Csáktornya	Mészáros: Antonovics József Csáktornya	
Mézeskalácsos és v'aszgyertyaöntő: Tihanyi Mihály Damása	Férfi szabó: Iváncsics Ignác Csáktornya Bodics Ferenc Csáktornya	Órás- és ékszerész: Pollák Bernát Varaždin	
Butorráktár: Horák Ödön (butor- és ko-orsóráktár) Csáktornya	Fűszerkereskedés: Mayercsák Béla (kőszén, foszén, magvak és a »Műtrágyát Értékesítő-Szövetkezet« raktára) Csáktornya Gráner Testvérek Csáktornya Mráz J. Csáktornya Deutsch Salamon Csáktornya Hirschsohn Henrik Csáktornya Strábia Testvérek Csáktornya Deutsch Rezső Kisszabadka Toplák György Drávasklós	Pezsgőgyár: Muraközi Pezsgőgyár Csáktornya	
Cipész: Kelemen Sándor, férfi és női cipész Csáktornya, városház épület		Pék: Petrics Viktor Csáktornya Petrics Ágoston Csáktornya	
Divatruház: Liszt és Brodnyák Stridóvár	Kávéház: Hajas József Zrínyi kávéháza Csáktornya Földes Mór Royal kávéháza Csáktornya Deutsch Jenő Csáktornya	Szállító és deszkakereskedő: Löbl Mór és Fia Csáktornya	
		Uri- és nőidivat, játék- és diszjúárú: Kelemen Béla Csáktornya	
		Vaskereskedés: Bernyák Károly utóda Csáktornya Binder Károly Csáktornya Prostenik Gusztáv Csáktornya	Vászonkereskedő: Reiner János Petáneci savanyúvíz központi raktár és szállítási vállalat Ligetfalva Szirovcsik Antal Csáktornya

Könyv-, papir- és zeneműkereskedés, könyvnyomda, könyvkötészet: STRAUSZ SÁNDOR Csáktornya

Elso magyar általános biztosító társasag, Budapest.

I. Tüz-, szállítvány-, jég- és betörés-biztosítási üzlet.

Ötvenhatodik évi zárszámla 1913. január 1-től december 31-ig.

BEVÉTELEK.

Table with columns for 'KIADÁSOK' and 'BEVÉTELEK' under 'I. Tűzbiztosítás', 'II. Szállítványbiztosítás', 'III. Jégbiztosítás', and 'IV. Betörésbiztosítás'. Includes sub-sections for '1913. évi nyereség' and 'VAGYON'.

Méregszámla 1913. december 31-én.

Table with columns for 'KIADÁSOK' and 'BEVÉTELEK' under 'II. Élethbiztosítási üzlet'. Includes sub-sections for '1913. évi nyereség' and 'VAGYON'.

Méregszámla 1913. december 31-én.

Table with columns for 'KIADÁSOK' and 'BEVÉTELEK' under 'II. Élethbiztosítási üzlet'. Includes sub-sections for '1913. évi nyereség' and 'VAGYON'.

Méregszámla 1913. december 31-én.

Table with columns for 'KIADÁSOK' and 'BEVÉTELEK' under 'II. Élethbiztosítási üzlet'. Includes sub-sections for '1913. évi nyereség' and 'VAGYON'.

Méregszámla 1913. december 31-én.

Értékpapírok és pénztételeknél elhelyezett tőkék: Az elemi ágazatok mérlege szerint, Az életbiztosítási ágazatok mérlege szerint, Összesen.

Függőnkség: Nagykanizsán. Lendvai főtitkár, Brandehofer cégjegyző. Képviselő Csaáktornya: Dénes Béla úrnál. Nyomatott Fischel Károly (Strausz Sándor) könyvnyomdájában Csaáktornya.